

สอนด้วย  
State Diagram 4

ยิ่งหยุดยิ่งนิ่ง...ยิ่งตั้งไม่หยุด 4



สอนด้วย  
State Diagram 4

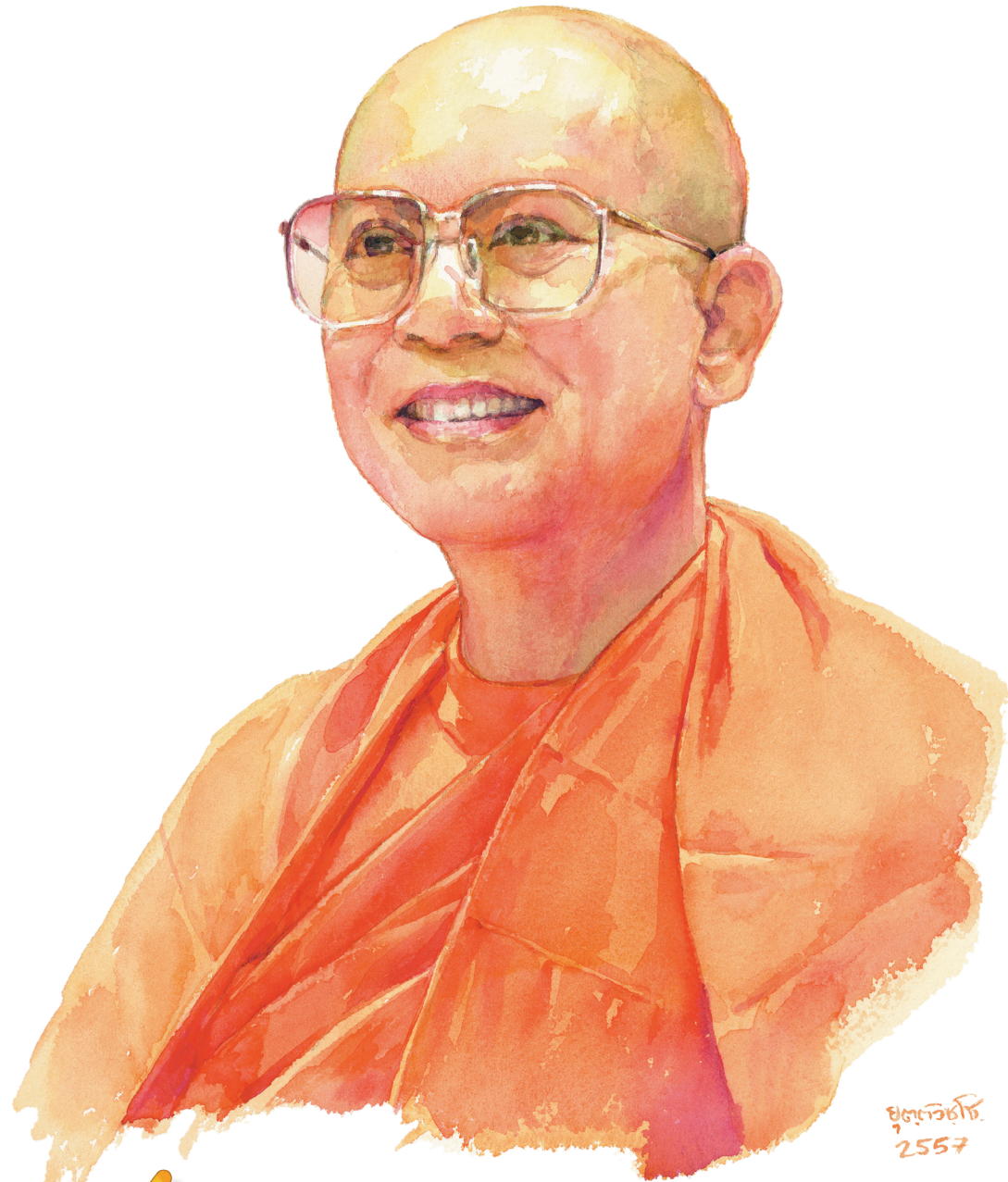
దొంగలబంటు  
వంశ దీక్షా గ్రంథం

వి.వి.వి. వినాయకం  
1956









សូមរាំដំបូង  
— សូមរាំដំបូង ៤

មហាវិហារ  
2557



Songardent  
Sodā Dīya 4



## ยิ่งหยุดยิ่งนิ่ง...ยิ่งตั้งไม่หยุด เล่ม ๔

จัดทำโดย	ใจ...หยุด ๒๔ น.
ภาพวาดสีน้ำ	พระภุชชิต ยุตตวิชิโร
ออกแบบปก	พระพนมชัย อุตตชโย
จัดรูปเล่ม	นายชาติชาย พุทธรักษา
พิมพ์ที่	บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด
พิมพ์ครั้งที่ ๑	วันมาฆบูชาที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

## คำนำ

หนังสือ “ยิ่งหยุดยิ่งนิ่ง ยิ่งตั้งไม่หยุด เล่ม ๔” นี้ เป็นหนังสือที่รวบรวมโอวาทของคุณครูไม่ใหญ่ ที่เกี่ยวกับงานธรรมยาตรา กัตถัญญูบูชามหาปุชนี ยาจารย์ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) พระผู้ปราบมาร อนุสรณ์สถาน ๗ แห่ง และหลักวิชชาการปฏิบัติธรรม พร้อมกับภาพวาดสีน้ำทบทวนบุญงานธรรมยาตราที่สวยงามมาประกอบทั้งเล่ม

ทางคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะอำนวยประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน

## Preface

“The More You Stop and Are Still, the More Deeply Your Mind Can Go Within, Nonstop, Book 4” compiles Luang Por Dhammajayo’s teachings given during Dhammayatra activities organized at seven Memorials of Phramongkolthepmuni (Sodh Candasaro), the Mara Vanquisher, in paying gratitude and homage to the Great Master as well as Luang Por Dhammajayo’s teachings on meditation principles along with beautiful watercolor paintings illustrating meritorious Dhammayatra activities.

The editorial team sincerely hopes that this book will benefit all readers.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กัตถุญญชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ อนุสรณ์สถานมหาวิทยาลัยพระมงคลเทพมุนี (โลดัสแลนด์)

อนุสรณ์สถานมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี (โลตัสแลนด์)  
อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี



Birthplace of Phramongkolthepmuni Memorial Hall (Lotus Land)  
Songpinong, Suphanburi

อนุสรณ์สถานมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี (โลดัสแลนด์) อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นสถานที่เกิดด้วยรูปกายเนื้อของพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร เป็นจุดที่สำคัญมาก ถ้าหากไม่มีจุดตรงนี้ ก็ไม่มีการบังเกิดขึ้นของพระผู้ปราบมาร เพราะสถานที่แห่งนี้คือที่บังเกิดรูปกายเนื้อของท่าน

เสาที่ตั้งอยู่ตรงนั้น เป็นเสาเรือนเกิดของท่าน โลกใบนี้กว้างใหญ่ไพศาล แต่ละประเทศก็มีพื้นที่ตั้งเยอะ และต่างก็เจริญรุ่งเรืองกันไปหมด แต่ท่านเลือกมาที่ตรงนี้ที่ประเทศไทย แล้วเจ็ดสิบกว่าจังหวัดท่านก็ไม่เลือก เลือกมาที่จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งทั้งจังหวัดนี้ก็กว้าง แต่ท่านเลือกมาที่อำเภอสองพี่น้อง และอำเภอนี้ก็ไม่ใช่เล็กแต่ท่านก็มาเกิดโดยเลือกสถานที่ตรงนี้ที่โลดัสแลนด์

เพราะฉะนั้น..ตรงนี้คือจุดเริ่มต้น ถ้าไม่มีตรงนี้ก็ไม่มีที่อื่น เราก็คงไม่ต้องไปไหน เพราะมีที่ตรงนี้จึงมีที่อื่น แล้วจึงมีวัดพระธรรมกาย และการขยายงานไปทั่วโลกก็เริ่มต้นจากตรงนี้ แล้วกว่าที่ท่านจะลงมาเกิดได้ “พญามารกันนักกันหนา” ไม่ให้มาเกิด แต่ท่านก็มาเกิดได้

การบังเกิดขึ้นของพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลย เป็นเรื่องที่พญามารกันนักกันหนาทีเดียว เพราะว่า “ท่านเกิดมาเพื่อปราบมาร” ดังนั้น..สิ่งที่พญามารกลัวที่สุดก็คือ กลัวการบังเกิดขึ้นของท่านด้วยกายมนุษย์ เพราะว่า “กายมนุษย์มีกำลังแรงกว่ากายละเอียด” ถ้าสมมติท่านยังเป็นกายทิพย์อยู่ ย่อมสะดวกสบายกว่าการเป็นมนุษย์มาก แต่กำลังแรงไม่เท่า

เพราะฉะนั้น..ท่านจึงต้องมาบังเกิดด้วยรูปกายมนุษย์ เพื่อที่จะได้ทำวิชาไปปราบมารประหารกิเลส ให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ ให้ถึงต้นเหตุแห่งความทุกข์ทรมานของสรรพสัตว์ และสรรพสิ่งทั้งหลาย เป็นเรื่องสำคัญทีเดียว และมโนปณิธานของท่านนี้ มีมายาวนานนัก

ดังนั้น..การที่เราไปร่วมทุก ๆ กิจกรรมในธรรมยาตรา เพื่อบูชาธรรมพระผู้ปราบมาร ให้ทำเต็มที่ในทุกกิจกรรมธรรมยาตรา เพราะตอนนี้เรามีกายมนุษย์หยาบอยู่ หากทำบุญก็ได้บุญแรง ได้บุญเต็มที กายมนุษย์หยาบมีเอาไว้สำหรับสร้างบารมี ซึ่งหมายถึงการเชื่อมสายบุญที่จะเข้าไปเส้นทางแห่งการสร้างบารมี ที่ท่านได้สร้างกันมาอย่างต่อเนื่องมายาวนาน เป็นเรื่องเล็กซึ่งมากมายทีเดียว

ดังนั้น..ใครที่ได้มาร่วมทุกกิจกรรมธรรมยาตรา บูชาธรรมพระเดชพระคุณพระผู้ปราบมาร และตั้งมโนปณิธานที่จะร่วมไปในเส้นทางของท่าน ก็จะไปอยู่ในสายตาของท่าน ที่ท่านมองผ่านศูนย์กลางกายมาและครอบคลุมหมดทุกคน

The area where the memorial hall was built is the birthplace of Phramongkol-thepmuni (also known as Luang Pu), the Mara Vanquisher. Having a shape resembling two lotus buds joined together, this plot of land is also called Lotus Land. This location is very important as it was the starting point of Luang Pu's legendary life. If there were no such beginning point, there would be no Luang Pu.

The pole that stands there is the column of the house in which he was born. The world is vast. Each country is big. They were all prospering. Yet, he chose to be born in Thailand. Out of more than 70 provinces, he chose to be born in Suphanburi. The province is big but he chose Songpinong District. The district is not small at all but he chose to be born at this particular location known as Lotus Land.

Hence, this was the starting point. If it were not here, there would be no other places. Because of this starting point, there later came Wat Phra Dhammakaya and worldwide Dhamma propagation. "Mara had tried to block" his birth but he was born ultimately.

The birth of Luang Pu, the Mara Vanquisher, was not easy. Mara had tried to block him because "he was purposely born to defeat Mara." What Mara fears the most is his birth with a human body because "the human body is more powerful than the celestial body." If he were still a spiritual body, he would be not as powerful.

Luang Pu had to be born in the form of a human being to practice Vija Dhammakaya: to defeat Mara and to get rid of all defilements and causes of suffering of all beings. This is a very important task. He had made this determination long ago.

Therefore, do our best when we join in any Dhammayatra activities to show gratitude to Luang Pu as we can still make powerful merit with our physical bodies. The human body is for amassing Perfections (qualities needed for one to attain awakening) to connect to Luang Pu's stream of merit in his pursuit of Perfections which he had continuously done for quite a long time. This is something very profound.

Therefore, whosoever joins in any Dhammayatra activities to show their gratitude to Luang Pu, the Mara Vanquisher, and makes the determination to join in his path, will be in his sight through the center of his body.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ อนุสรณ์สถานคลองบางนางแท่น

อนุสรณ์สถานคลองบางนางแท่น  
อำเภอสамพราน จังหวัดนครปฐม



Klong Bangnangtan Memorial  
Sampran, Nakorn Pathom

อนุสรณ์สถานคลองบางนางแท่น จังหวัดนครปฐมแห่งนี้ เป็นสถานที่ที่เราได้ร่วมกันสถาปนาเพื่อน้อมบูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร เป็นการประกาศพระคุณผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย ในเส้นทางพระผู้ปราบมาร ซึ่งคลองบางนางแท่นแห่งนี้ ท่านได้ตั้งมโนปณิธานอธิษฐานจิตบวชตลอดชีวิตตอนอายุได้ ๑๙ ปี ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนของชีวิตครั้งสำคัญ

พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร สมัยท่านยังเป็นฆราวาสอยู่ ท่านมีอาชีพเป็นพ่อค้าขายข้าว ได้ล่องเรือไปทำมาค้าขาย จนกระทั่งอายุได้ ๑๙ ปี ขากลับที่จะไปจังหวัดสุพรรณบุรี ล่องเรือมาผ่านคลองลัดบางนางแท่น ซึ่งจะลัดระยะทางให้สั้นลง

คลองลัดแห่งนี้ในสมัยก่อนนั้นเป็นคลองที่ขุกขุมด้วยขุมหมุ่โจรทั้งหลาย ที่จะปล้นสะดมทรัพย์สินสำหรับผู้ล่องเรือผ่านมาในเส้นทางนี้

ดังนั้น..คลองลัดบางนางแท่นแห่งนี้ ทำให้ท่านได้ขบคิดอยู่อย่างหนึ่งว่า..คนเราทุกคนต้องเกิด แก่ เจ็บ ตาย โดยเฉพาะผู้ที่ใกล้ชิดเรา บรรพบุรุษของเรา ปู่ย่าตายายของเรา ท่านก็ทำมาค้าขายอย่างนี้ ได้ทรัพย์สินเงินทองมากมาย แต่ตายแล้วก็เอาไปไม่ได้เลยแม้สักอย่างหนึ่ง เอาไปได้แค่บุญกับบาปเท่านั้น

ถ้าเราทำตามอย่างบรรพบุรุษ เราก็ต้องหาเงินทองทั้งชีวิต เราอย่าทำอย่างนั้นเลยตอนนี้เรายังอยู่ในช่วงที่แข็งแรง ได้เกิดมาเป็นมนุษย์มาพบพระพุทธศาสนาแล้ว เราควรใช้วันเวลาที่เหลืออยู่ในชีวิต ซึ่งไม่ทราบว่าจะยาวนานเพียงใด เพราะความตายไม่มีนิมิตหมาย ทำประโยชน์อันยิ่งใหญ่ที่สุดของชีวิตดีกว่า คือการออกบวชในเพศสมณะ ชีวิตนี้เป็นชีวิตที่ประเสริฐที่สุดของการเกิดมาเป็นมนุษย์ โดยเฉพาะในยุคที่มีการบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อสืบต่ออายุพระพุทธศาสนา เราจะต้องออกบวช

ในระหว่างล่องเรือผ่านคลองลัดบางนางแท่น ท่านได้อยู่หัวเรือ แล้วให้ลูกน้องอยู่ท้ายเรือ โจรมักจะทำร้ายผู้ที่อยู่ท้ายเรือ ซึ่งท่านก็ได้ขบคิดว่า “ทรัพย์สินนี้ก็ของเรา เราจะให้ผู้อื่นซึ่งไม่ใช่เจ้าของทรัพย์ มาเป็นอันตรายแทนตัวเราหาควรไม่ เวลาโจรร้ายมาก็คงต้องทำร้ายผู้ที่อยู่ท้ายเรือก่อน” ท่านจึงเปลี่ยนจากการนั่งหัวเรือมาอยู่ท้ายเรือ แล้วก็ตั้งมโนปณิธานว่า “ถ้าเรารอดชีวิตไปได้ก็จะออกบวช บวชแล้วจะไม่สึกเลย จะอยู่ในเพศสมณะนี้จนกว่าชีวิตจะหาไม่”

เป็นมโนปณิธานอันยิ่งใหญ่ ซึ่งไม่ใช่ว่าจะเกิดขึ้นกับใครง่าย ๆ จะเกิดขึ้นกับพระบรมโพธิสัตว์เท่านั้น เช่นเดียวกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราพระองค์นี้ ตอนที่ท่านเป็นเจ้าของทรัพย์ตตะที่กำลังประพาสในพระราชอุทยาน แล้วเห็นเทวทูตทั้ง ๔ แบบเดียวกัน

ดังนั้น..ณ จุดที่ท่านได้ตั้งมโนปณิธานตอนอายุ ๑๙ นี้ ทำให้ภาวะต่อมาก็เกิดขึ้น ตั้งแต่เกิดใหม่ในเพศสมณะ เกิดใหม่ด้วยธรรมกาย กระทั่งเผยแผ่วิชชาธรรมกายและค้นคว้าไปสู่การปราบมาร จนกระทั่งนำมาถึงจุดที่ขยายวิชชาธรรมกายไปทั่วโลกที่วัดพระธรรมกายของเรา

เราทำเพื่อประกาศคุณบูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่ด้วยความเคารพเลื่อมใสเทิดทูน เพราะการบูชาบุคคลที่ควรบูชาของท่าน เป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง และเป็นมงคลอันสูงสุดของชีวิต

สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างง่าย ๆ การบังเกิดขึ้นของพระเดชพระคุณหลวงปู่ไม่ใช่เรื่องง่าย พญามารกันนักกันหนาไม่ยอมให้ท่านเกิด เพราะกลัว “พระผู้ปราบมาร” คำว่า “พระผู้ปราบมาร” จึงมีความสำคัญมาก ๆ และไม่ได้เกิดขึ้นง่าย ด้วยเหตุนี้จึงสมควรที่เราจะต้องบูชาธรรมท่าน ด้วยการมาประกาศคุณบูชาธรรมสถาปนาเส้นทางพระผู้ปราบมารให้บังเกิดขึ้น และก็หวังว่า “คลองบางนางแท่นแห่งนี้ จะเป็นแรงบันดาลใจให้พระพุทธรูปทรงก้องพันธรรมยাত্রาทุก ๆ รูป จะบวชให้ได้ ๒ ชั้น และบวชสร้างบารมีต่อไปอีกนาน ๆ”

Klong Bangnangtan Memorial in Nakorn Pathom is the premises that we jointly established to pay gratitude to Luang Pu, the Mara Vanquisher, and declare the virtues of Luang Pu who rediscovered Vija Dhammakaya. At Bangnangtan canal, he made the determination to ordain for the rest of his life when he was 19. This was the turning point of his life.

Luang Pu, while still a layman, was a rice trader. He shipped rice through canals and rivers to places until the age of 19. On one particular night on his way back to Suphanburi, he took a shortcut via the Bangnangtan canal.

In the past, this shortcut canal was notorious for bandits plundering passersby. Being in a dangerous place, he thought, "Every person goes through the same four stages of life: being born, aging, getting sick, and dying. Nobody can take anything with them when they die. All my ancestors had accumulated wealth for their entire lives but finally had to leave everything behind when they passed away. The only thing that can follow ones to the Hereafter is merit and demerit."

He thought, "If I follow my ancestors' path, I will have to make money for the rest of my life. I shall not do that. As I am still healthy and fortunate to discover Buddhism, I should spend the remaining time which length cannot be predicted doing something most beneficial for my life, that is, to ordain as a monk. Being a monk is the noblest way to live one's life, especially during the time Buddhism exists. To carry on Buddhism, I must ordain."

During the cruise through the Bangnangtan shortcut canal, Luang Pu was initially sitting at the bow while his subordinate was assigned to stay at the stern. It was well known that robbers often attack those at the stern first. Realizing this, he thought, "I am the owner of the property. It is not fair to let someone else be in danger in my place. When robbers come, they attack the person at the back of the boat first."

So, he switched from sitting at the bow to the stern and then made the determination: "If I survive, I will ordain as a Buddhist monk for the rest of my life."

This is a great determination that is hard to find. Ordinary people do not make this kind of determination. Only a *Bodhisattva* (an individual who is on the path toward Buddhahood) does. Our Lord Buddha, when he was Prince Siddhartha, made such determination when he visited the royal park and saw the Four Signs (elderly person, sick person, corpse, and ascetic).

So, the place which he had made his determination at the age of 19 was the starting point for later significant events, namely, being born-again as a Buddhist monk, being born-again with the Dhammakaya within, expanding Vija Dhammakaya, researching towards the subjugation of Mara, and afterward expanding Vija Dhammakaya worldwide, beginning with Wat Phra Dhammakaya in Thailand.

We do these activities to declare our gratitude to Luang Pu, the Mara Vanquisher, with respect and reverence. Expressing respect to those who are worth respecting, like him, is something that should be done and is the highest blessing of life.

The birth of Luang Pu was not easy. Mara did not want him to be born. Being afraid of "the Mara Vanquisher," Mara had tried to block his birth. The word "The Mara Vanquisher" is very important and does not happen easily. For this reason, it is appropriate for us to pay gratitude to him by announcing the establishment of the path of the Mara Vanquisher. I hope that "Klong Bangnangtan Memorial will be an inspiration for every Dhammayatra monk who is already physically ordained to be spiritually ordained through Dhammakaya attainment and will stay in the monkhood to pursue Perfections for a long time."



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ณ อนุสรณ์สถาน วัดสองพี่น้อง

อนุสรณ์สถาน วัดสองพี่น้อง  
อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี



Wat Songpinong Memorial  
Songpinong, Suphanburi

อนุสรณ์สถาน วัดสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรีแห่งนี้ มีความสำคัญมาก เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารท่านมีโนปนิธานอันยิ่งใหญ่ตอนอายุ ๑๙ ปี ระหว่างล่องเรือผ่านคลองลัดบางนางแท่น แล้วท่านตั้งใจจะออกบวชอยู่ในเพศสมณะจนตลอดชีวิต

พญามารกันสุดฤทธิ์สุดเดชเพื่อไม่ให้ท่านได้บวช แต่พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารมีบารมีมาก พญามารกันไม่อยู่ ท่านก็ได้ก้าวผ่านเรื่องทางโลก เบญจกามคุณทั้งหลาย จนมาเกิดใหม่ในสมณะ

ดังนั้น..อนุสรณ์สถาน วัดสองพี่น้อง เป็นแดนเกิดใหม่ในเพศสมณะของท่าน เป็นสิ่งอันประเสริฐที่ท่านได้เกิดใหม่ในเพศสมณะ ของพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร จนต่อมาก็เกิดใหม่ด้วยธรรมกาย กระทั่งเผยแผ่วิชชาธรรมกายและค้นคว้าไปสู่การปราบมาร จนกระทั่งนำมาถึงจุดที่ขยายวิชชาธรรมกายไปทั่วโลกที่วัดพระธรรมกายของเรา

โบสถ์วัดสองพี่น้องเป็นสถานที่ที่พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารบวช ซึ่งพอท่านออกจากโบสถ์แล้ว ท่านก็ครองเพศบวชตลอดชีวิต เพราะฉะนั้น..อนุสรณ์สถานแห่งนี้จึงมีความสำคัญมาก

การประกาศคุณกตัญญูบูชาพระผู้ปราบมาร ไม่ใช่เรื่องธรรมดาเลย กิตติศัพท์อันดีงามของผู้มีความกตัญญูทเวทีจะกระจายไปทั่วถึงหมดทั้งแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล !!

ดังนั้น..ให้เรานึกถึงท่านให้ได้ตลอดเวลา เพราะท่านเอาเราไปไว้กลางกายท่านอยู่ตลอดเวลา ทั้งพระทั้งโยมจะได้บารมีกันทั้งทีม พระเดชพระคุณหลวงปู่มีบารมีมาก ไม่อย่างนั้นไปปราบมารไม่ได้ จะปราบมารต้องมีบารมีแก่ ๆ

เราทำเพื่อกตัญญูทเวทีตา กอบกู้พระพุทธศาสนา และเป็นทางมาแห่งบารมีของเรา เพราะฉะนั้น..ถ้าไม่ปลื้มก็ขาดทุน ให้ปลื้มตลอดตั้งแต่วันนี้ ให้ปลื้มไปตลอด แล้วย่ำรอให้ถึงวันสุดท้ายของธรรมยาตราแล้วค่อยมาปลื้ม ต้องปลื้มในทุกชั้นตอน คนที่มีปัญญา จึงฉลาดหาบุญสร้างบุญทุกวัน ให้คิดดี พูดดี ทำดี มีแต่ความสุข เบิกบาน บุญบันเทิง !!

การที่เราได้มาร่วมกันสถาปนาอนุสรณ์สถานพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ในเส้นทางพระผู้ปราบมารนี้ถือว่า **“เป็นผู้ที่มีบุญมาก”** และถึงแม้ว่า **“พระภิกษุธรรมยาตราจะบวชได้ไม่นาน”** แต่ก็ได้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมกันอย่างเต็มที่ และโอกาสที่พระจะมาเดินธรรมยาตราแบบนี้ก็มีได้มีทั้งปี เพราะหนึ่งปีมีเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้น..ทุกคนล้วนเป็นผู้มีบุญมากที่ได้มีโอกาสมาช่วยกันสถาปนาเส้นทางพระผู้ปราบมาร

ช่วงเวลานี้ในโลกก็มีแต่ที่นี้แห่งเดียว คือ ๗,๐๐๐ กว่าล้านคนบนโลกก็มีแต่พวกเราเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องธรรมดา และที่สำคัญ..การที่พระผู้ปราบมารจะมาบังเกิดก็ไม่ใช่ง่าย และเส้นทางของพระผู้ปราบมารนี้ ก็ไม่ใช่ว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างง่าย ๆ เช่นกัน เพราะตลอดชีวิตของท่านก็มุ่งที่จะไปปราบมาร!!

ดังนั้น..ให้เรานึกถึงความยากแล้วเราจะเห็นคุณค่า ซึ่งเราควรจะปลื้ม เพราะกว่าพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารจะฝ่าด่านมาเกิดและมาบวชได้..บารมีของท่านต้องไม่ธรรมดา เพราะฉะนั้น..บุญนี้จึงมีความสำคัญมาก!!

Wat Songpinong Memorial in Suphanburi is another important place. When Luang Pu, the Mara Vanquisher, made a great determination at the age of 19 while traveling through the Bangnangtan canal, he resolved to remain ordained as a monk for the rest of his life.

Mara had tried its best to prevent him from being ordained. Since Luang Pu had great *Parami* (qualities to attain awakening), Mara was unable to stop him. Luang Pu had stepped through worldly matters and all sensual pleasures (sight, hearing, smell, taste, and touch) and entered a new life, born-again as a Buddhist monk.

Wat Songpinong Memorial is a place where Luang Pu became a born-again Buddhist monk. It is noble that he was born-again Buddhist monk and then born-again Dhammakaya within. Later, he propagated Vijja Dhammakaya and researched the subjugation of Mara. Afterward, the expansion of Vijja Dhammakaya worldwide was begun at Wat Phra Dhammakaya.

As the main chapel of Wat Songpinong is the place where Luang Pu, the Mara Vanquisher, was ordained with the intention to stay in the monkhood for the rest of his life, this memorial is considerably important.

Our declarations of the Mara Vanquisher's great virtues to honor him are not common issues at all. Our reputation of being grateful will spread throughout the infinite universe!!

Therefore, let us always think of him as he always brings us to the center of his body. Both monks and laypeople will get *Parami* for the whole team. Luang Pu has a high level of *Parami*. Otherwise, he cannot defeat Mara. To defeat Mara, one must have a high level of *Parami*.

We do all these activities to pay gratitude to Luang Pu and revive Buddhism at the same time. This is a way to accumulate *Parami*. If you are not joyful, you are at a loss. Always be blissful from today forward. Let us be blissful forever. Do not wait until the last day of the Dhammayatra activity to come and appreciate it. We must appreciate every step of the way. Smart people know how to earn merit for themselves every day. May you practice good deeds through body, speech, and mind and experience happiness and joy!!

Those who came to establish the memorial for Phramongkolthepmuni (Sodh Candasaro) on the path of the Mara Vanquisher **“are very fortunate to earn great merit.”** Even though “Dhammayatra monks have not been ordained for a long time,” they have been practicing the Dhamma to the fullest. Also, the opportunity of seeing monks walking in the Dhammayatra procession is quite rare as it occurs only once a year. Therefore, everyone who has the opportunity to help establish the path of the Mara Vanquisher is a very fortunate person.

Out of several billion people in the entire world, there are only us participating in Dhammayatra activities. This is not an ordinary incident. The occurrence of the Mara Vanquisher is not easy. Neither is the establishment of the path of the Mara Vanquisher. Throughout his life, he aimed to defeat Mara!!

Therefore, let us think about all the difficulties and we will see the value. This should delight us. Luang Pu, the Mara Vanquisher, was able to be born and ordain. His *Parami* must be extraordinary. Therefore, this merit-making event is considerably significant!!



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ วัดโบสถ์บึง บางคูเวียง

อุโบสถวัดโบสถ์บน บางคูเวียง  
อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี



Main Chapel of Wat Bote-bon  
Bangkuvieng, Bangkruai, Nonthaburi

อุโบสถวัดโบสถ์บน บางคูเวียง จังหวัดนนทบุรี แห่งนี้ เป็นสถานที่บังเกิดขึ้นด้วยกายธรรมของท่าน โดยการสละชีวิต “ไม่ได้ตายเถอะ นิ่งอย่างเดียว” จนกระทั่งท่านได้บรรลุธรรมกาย ซึ่งมีอยู่ในตัวของท่าน และท่านก็ค้นพบว่าพระธรรมกายนี้มีอยู่ในตัวของทุก ๆ คน ต่อจากนั้นท่านก็ได้นำแสงสว่างมาสู่ชาวโลก หลวงปู่ท่านเป็นผู้เปิดโลกนี้ให้สว่างไสวด้วยพระรัตนตรัย

พระเดชพระคุณหลวงปู่ช่วยปิดประตูบายนเปิดหนทางสวรรค์ และพระนิพพานให้กับเรา ดังนั้น..ในวันนี้เราจะต้องตั้งใจปฏิบัติธรรม บูชาธรรมให้เป็นพิเศษ เพื่อจะได้เป็นทางมาแห่งมหากุศลอันยิ่งใหญ่ของเรา

การบูชาบุคคลที่ควรบูชาอย่างสูงสุด แสดงออกถึงความกตัญญูต่อเวทียที่มีต่อมหาปูชนียาจารย์แล้วยังถือเป็นการประกาศพระคุณของท่านให้ชาวโลกได้ประจักษ์ว่า “ท่านมีความสำคัญอย่างไรต่อโลก”

ต่อไปในอนาคตเมื่อชาวโลกได้มาศึกษาเรียนรู้ประวัติการสร้างบารมีของหลวงปู่ โดยศึกษาตามเส้นทางมหาปูชนียาจารย์ เขาจะเกิดแรงบันดาลใจในการที่จะสร้างบารมี ในการประพฤติปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกายภายในตัว แล้วชีวิตของเขาก็จะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เจริญขึ้น คือจะพบกับความสุขที่แท้จริง แล้วการขยายงานสร้างสันติสุขที่แท้จริงก็จะได้รับการสานต่อ การขยายความรู้อันบริสุทธิ์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเรื่องราวเกี่ยวกับวิชาธรรมกายก็จะได้รับการสืบทอดกันต่อไปรุ่นแล้วรุ่นเล่า

เราจะมีส่วนแห่งบุญในการทำให้ชาวโลกได้รู้จัก ได้พบกับสรณะอันประเสริฐที่แท้จริงนี้ ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ของเรา เป็นผู้ชี้หนทางที่จะเข้าถึงสรณะอันประเสริฐ คือพระธรรมกายที่อยู่ภายในตัวของเรา ดังนั้น..ท่านจึงเป็นผู้ที่มีพระคุณต่อเราและชาวโลกเป็นอย่างยิ่ง บุคคลผู้ให้สรณะ ให้ที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง ถือว่า “เป็นบุคคลผู้ที่สมควรบูชาอย่างยิ่ง”

ในวันนี้เรามาดูมรรลิกนึกถึงพระคุณของท่านและมาพร้อมเพรียงกันสร้างประวัติศาสตร์ชีวิตที่งดงาม สิ่งที่เราได้แสดงออกต่อท่านนี้เป็นเพียงเรื่องเล็กน้อย เมื่อเทียบกับคุณธรรมคุณวิเศษอันยิ่งใหญ่ของท่าน แต่สิ่งที่สำคัญคือ เราจะต้องเดินตามรอยท่าน

โดยปฏิบัติให้เข้าถึงพระธรรมกายภายในตัวให้ได้ จึงจะได้ชื่อว่า “ปฏิบัติบูชาอย่างแท้จริง” ให้หมั่นนึกถึงพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร ท่านจะได้กลั่นจิตกลั่นใจของเรา นึกถึงท่านด้วยความเคารพบูชาเทิดทูนท่านด้วยใจที่เลื่อมใสในปฏิปทาข้อวัตรปฏิบัติของท่าน ที่ท่านสละชีวิตที่โอบสั ถัดโบสถ์บนในกลางพรรษาที่ ๑๒ “ไม่ได้ตายเถอะ นิ่งอย่างเดียว เนื้อเลือดจะแห้งเหือดหายไป ไม่ได้ตายเถอะนิ่งอย่างเดียว”

เพราะฉะนั้น..ลูกทุกคนมีบุญมาก ได้มายังสถานที่ที่ท่านได้บรรลุธรรม เราก็ต้องปฏิบัติให้บรรลุธรรมตามท่าน จึงจะเป็นปฏิบัติบูชา ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกอกถูกใจท่านนัก บุญที่จะเกิดขึ้นมหาศาล ดังนั้น..ให้นิ่งอย่างเดียว

The main chapel of Wat Bote-bon in Nonthaburi is the place where Luang Pu attained Dhammakaya within. He put his life on the line in doing so. "I'd rather die than not make it," he said. Putting everything aside, he kept his mind still until attaining the Dhammakaya within and discovered that there exists Dhammakaya within everyone. Luang Pu was the one who brought the brightness of the Triple Gem to the world.

Luang Pu guided us to live our lives righteously. He pointed us the way to close the door to the Unfortunate Realms and open the door to heaven and Nirvana. Today, we must do our best to practice meditation to pay homage to Luang Pu. We all will earn great merit in doing so.

Expressing respect to Luang Pu, our great Master, is an act of showing our gratitude and declaring his grace to the world showing "how important he is to the world."

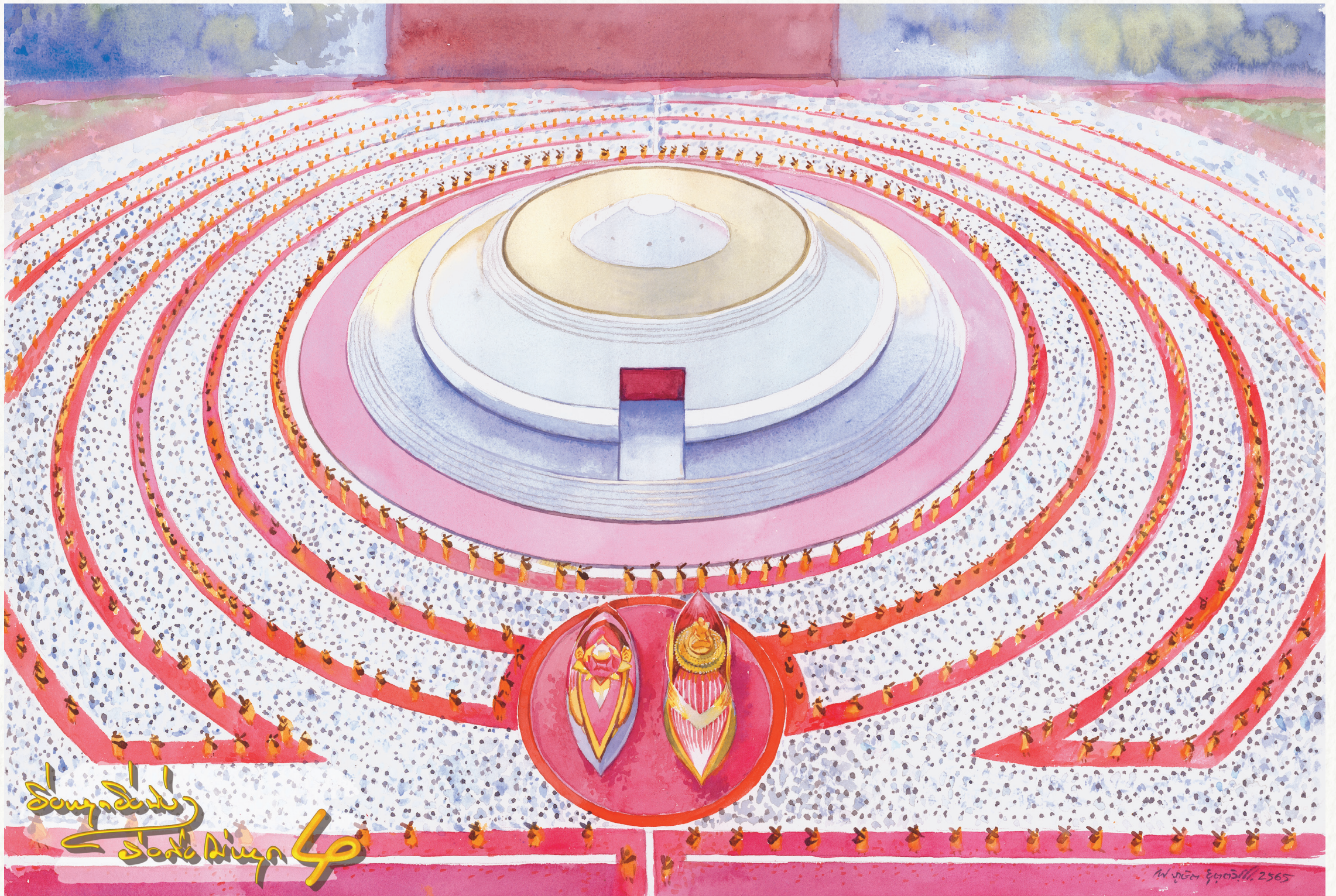
In the future, when people study and learn the legendary life of Luang Pu via the Path of the Great Master, they will be inspired to practice meditation till attaining the Dhammakaya within. Their lives will change in positive ways. They will find true happiness within. The propagation of pure knowledge of the Lord Buddha and Vajra Dhammakaya will continue from generation to generation.

We are part of this project to make people find true refuge within. Luang Pu guided us in the method to attaining the Dhammakaya within, our true refuge. His teachings are of great benefit to us and the world. The one who introduced us the true refuge is "the one most worthy of respect."

Today, we come to reflect on his grace and together we will create a beautiful history of our lives. What we have expressed to him is only a small matter, compared to his great virtues. What is important is that we must follow in his footsteps.

Practicing meditation until attaining the Dhammakaya within is considered "true worship through practice." By always thinking of Luang Pu, the Mara Vanquisher, he will refine our minds. Think of him with ever greater reverential respect. Revere him for putting his life on the line in the main chapel of Wat Bote-bon in the middle of the 12th rains retreat. "I'd rather die than not make it. I will keep my mind still. Even if my flesh and blood may dry up, I'd rather die. I will just keep my mind still." These are Luang Pu's statements.

All of us are fortunate to have the opportunity to come to the place where Luang Pu attained Dhammakaya within. To follow in his footsteps, we must practice meditation until attaining the Dhammakaya within. This is something he wished for. Practicing meditation is a great way to worship him. As a result, the arising merit will be immense, great, and expansive. Just keep your mind still.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ อนุสรณ์สถานบางปลา

อนุสรณ์สถานบางปลา  
อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม



Bang-pla Memorial  
Bang-lane District, Nakorn Pathom

อนุสรณ์สถานบางปลา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมแห่งนี้ เป็นสถานที่ที่เราได้ร่วมกันสถาปนาเพื่อน้อมบูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร เป็นการประกาศพระคุณผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย และเมื่อท่านค้นพบแล้วก็ไม่เก็บไว้แต่เพียงส่วนตัว แต่ท่านยังได้เผยแผ่วิชชาธรรมกายให้กับมวลมนุษยชาติตลอดระยะเวลาการสร้างบารมีของท่าน

ราวปีพุทธศักราช ๒๔๖๐ ในครั้งนั้นมีพระภิกษุผู้มีบุญ ๓ รูป และฆราวาส ๔ ท่าน ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของพระเดชพระคุณหลวงปู่ และได้เข้าถึงพระธรรมกาย เป็นพยานในการบรรลุธรรมของท่านที่วัดบางปลาแห่งนี้ ซึ่งตรงกับในญาณทัสสนะที่ท่านได้เห็นที่วัดโบสถ์บนบางคูเวียง จังหวัดนนทบุรี เหตุการณ์นี้เป็นประจักษ์พยานทำให้ทุกคนได้รู้ว่า **“ธรรมะเป็นของมีจริง ดีจริง และมีอยู่แล้วภายในตัวของมนุษย์ทุก ๆ คนในโลก”** ขึ้นชื่อว่าเป็นมนุษย์แล้ว ไม่ว่าจะชาติใด ภาษาใดก็ตาม ล้วนมีพระธรรมกายอยู่ภายในตัวทั้งสิ้น

ดังนั้น..อนุสรณ์สถานบางปลาแห่งนี้ จึงเป็นบุญสถานทีประกาศธรรมครั้งแรกของท่าน ซึ่งที่แห่งนี้ในอนาคตจะมีผู้มีบุญจากทั่วโลก มาแสวงหาความรู้ภายใน เมื่อมาแล้วเขาจะเกิดแรงบันดาลใจในการประพฤติปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกายภายใน เหมือนอย่างพระผู้มีบุญทั้ง ๓ รูป และฆราวาส ๔ ท่านได้เข้าถึงเช่นดังสมัยของพระเดชพระคุณหลวงปู่

ด้วยเหตุนี้..บุญสถานแห่งนี้มีความสำคัญมาก เรากำลังสร้างบุญกับบุคคลอัศจรรย์ของโลกและจักรวาล แสดงความกตัญญูบูชาต่อบุคคลพิเศษ คือพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร ซึ่งท่านเป็นผู้มีบารมีมาก ถ้ามีบารมีน้อย ๆ จะปราบมารไม่ได้ ภารกิจของพระผู้ปราบมารคือไปปราบต้นตอของพญามาร ถ้าภารกิจนี้ยังไม่เสร็จสิ้นก็จะยังไม่เข้านิพพาน จะเพียรปราบมารเรื่อยไปจนกว่าจะถึงที่สุดแห่งธรรม ดังนั้น..พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารจึงไม่ใช่บุคคลธรรมดา แต่ท่านเป็นผู้รู้ ผู้มีอำนาจอันไม่มีประมาณ

วันนี้..เรามาร่วมกันประกาศคุณบูชาธรรม ในเส้นทางพระผู้ปราบมาร ณ อนุสรณ์สถานบางปลา ผลบุญอัศจรรย์ที่ไม่ธรรมดาและไม่มีประมาณจะบังเกิดขึ้นกับเรา บุญนี้จะทำให้เราได้รับอานิสงส์ คือ ไม่ว่าจะไปบังเกิดในภพชาติใด เราจะได้เกิดอยู่แต่ในร่มเงาบวรพระพุทธศาสนา วิชชาธรรมกาย จะเป็นผู้เกิดในตระกูลสูง เป็นที่เคารพนับถือบูชาของมหาชน และจะได้รับการยกย่องสรรเสริญ เกียรติศักดิ์อันดีงามจะฟุ้งขจรขยายไปทั่ว เราจะเป็นที่รักของมนุษย์และเทวดา เป็นผู้ที่มีศรัทธามั่นคงในพระรัตนตรัย เลื่อมใสยิ่งในวิชชาธรรมกาย จะเป็นสัมมาทิฐิบุคคล เป็นผู้มีดวงปัญญาสว่างไสว จะได้มนุษย์สมบัติอันเลิศ ทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ และคุณสมบัติ จะมีสมบัติดีไม่พร่อง มีมหาสมบัติมากมายในภพชาติที่มาบังเกิด เป็นต้น

เมื่อมีทรัพย์แล้วก็ไม่ตระหนี่ในการให้ทาน จะมีโอกาสได้ทำบุญในบุญเขตอันเยี่ยมกับทักษิณบุญบุคคล จะมีสุคติโลกสวรรค์เป็นที่ไป และจะได้บรรลุมรรคผลนิพพานโดยเร็วพลัน เราจะหยั่งรู้ในธรรมทั้งหลาย ธรรมอันใดที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านได้บรรลุ เราก็จะมีส่วนแห่งการบรรลุธรรมนั้น เพราะฉะนั้น..ให้ทุกคนทุ่มเทชีวิตจิตใจสร้างบุญกันให้เต็มที่เต็มกำลัง แล้วผลบุญใหญ่อันไม่มีประมาณก็จะบังเกิดขึ้นกับเราทุกคน

Bang-pla Memorial in Nakorn Pathom is the place we established to pay gratitude to Luang Pu, the Mara Vanquisher, and declare the grace of Luang Pu who re-discovered Vija Dhammakaya. And once he found it, he also spread the Vija Dhammakaya to all mankind throughout his life.

In 1917, there were three monks and four laypersons who practiced Dhammakaya meditation led by Luang Pu at Wat Bang-pla and attained Dhammakaya within, reassuring that Dhammakaya attainment of Luang Pu is real. This is what Luang Pu saw in his insight at Wat Bote-bon, Bangkuvieng, Nonthaburi. This event is a testimony that lets everyone know that “Dhammakaya is real and truly excellent and already exists within the body of every human being.” No matter what race or language, all have the Dhammakaya within.

Wat Bang-pla was the first place for his Dhammakaya preaching. In the future, people all over the world will visit Bang-pla Memorial seeking knowledge within. When they arrive, they will be inspired to practice meditation to attain the Dhammakaya within, the same attainment of the three meritorious monks and four laypeople.

For this reason, Bang-pla Memorial is very important. We are paying gratitude to Luang Pu, the Mara Vanquisher, the most wonderful person in the universe. Luang Pu had great *Parami*. If he had little *Parami*, he would not be able to vanquish Mara. The mission of Luang Pu is to vanquish the source of the Mara. If this mission is not completed, he will not enter Nirvana. He will continue fighting the Mara until reaching the Utmost Dhamma. So, Luang Pu, the Mara Vanquisher, is no ordinary person. He is the Knowledge One who has immeasurable power.

Today, we get together to proclaim our gratitude for Luang Pu, on the path of the Mara Vanquisher at Bang-pla Memorial. We will gain extraordinary and boundless merit that will enable us to be reborn into a noble family, have faith in Buddhism and Vija Dhammakaya, be revered and praised by the public for great dignity, be loved by humans and celestial beings, be firm believers in the Triple Gem and Vija Dhammakaya, see things in the right view, gain wisdom, and attain great physical attributes, everlasting wealth, and excellent personal qualities.

Being wealthy and generous, we will have the opportunity to respectfully make merit or donation to support worthy receivers. The merit will enable us to be reborn in a Fortunate Realm and ultimately attain Nirvana and the Dhamma Luang Pu attained. Therefore, let us devote our lives to making merit to the fullest. Then, we will all benefit from immeasurable merit.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ณ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ  
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

.....◆.....  
Wat Paknam Bhasicharoen  
Bhasicharoen, Bangkok

วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ สถานที่ทำวิชาสู้รบปรบมือกับพญามาร เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระผู้ปราบมารมาเป็นเจ้าอาวาสปกครองวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านก็เป็นทั้งครูและนักเรียน

เป็นครู คือ สอนสมาธิด้วย ในที่สุดก็มีผู้บรรลุนิพพานเข้าถึงพระธรรมกายเพิ่มขึ้นอีกมาก เป็นนักเรียน คือ ท่านก็ศึกษาค้นคว้าวิชาธรรมกายต่อไป จนกระทั่งพบเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่อง หน้าของท่าน และทีมงานของท่าน ที่ท่านจะต้องลงมาเกิด มาทำงานที่สำคัญ ที่จะมุ่งไปสู่ ที่สุดแห่งธรรม ที่จะไปจัดตั้งตอของกิเลสอาสวะให้หมดสิ้น ตรวจตรามองกันไปเรื่อย ศึกษา ไปเรื่อย โดยเข้ากลางของกลางไปตามลำดับ

ในที่สุดก็รวบรวมธาตุธรรมพิเศษที่มากเกิดเพื่อการนี้ ที่จะศึกษาค้นคว้าวิชาธรรมกาย รวมกันได้เป็นกลุ่มเป็นก้อน

ตั้งแต่ท่านอายุ ๔๗ ปี ก็เริ่มทำสงครามภายใน ซึ่งเป็นสงครามที่แท้จริง เป็นสงครามที่ไม่ได้ใช้ศาสตราวุธยุโรปกรณี่ ไม่มีการพลัดพราก มีแต่ความสุขและความบันเทิงทุกชั้นตอน ของการทำสงครามที่แท้จริงกับกิเลสอาสวะ และพญามารภายใน ศึกษาค้นคว้ากันเรื่อยไป โดย แบ่งเป็น ๒ กะ กลางวัน ๖ ชั่วโมง กลางคืน ๖ ชั่วโมง ค้นคว้ากันเรื่อยไป

จนกระทั่งถึงยุคที่คุณยายอาจารย์ของเราได้มีส่วนสำคัญในการได้เข้าสู่สมรภูมिरบที่แท้จริง รบกันด้วยธรรมาวุธ ด้วยธรรมกาย ไม่มีการสูญเสียใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากบุญบั้งเทิง มีความสุขทุกชั้นตอนเรื่อยไป

กระทั่งเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่ ๒ ที่เกิดการรบราฆ่าฟันกันไปทั่วโลก ท่านก็ศึกษาค้นคว้า กันไปด้วย แก้ไขทุกข์มนุษย์ไปด้วย ศึกษาไป ค้นคว้าไป แก้ไขไม่ไห้มนุษย์รบกันเอง เพราะมนุษย์ ไม่รู้ว่า เกิดมาทำไม อะไรคือเป้าหมายของชีวิต ถูกเขาจับบั่นเหมือนจิ้งหรีดให้กัดกันโดยเอากิเลส อาสวะมาบังคับ และบดบังไม่ไห้รู้เป้าหมายชีวิตของตัวเอง ไม่ไห้รู้ว่าเป็นครอบครัวเดียวกัน เป็น พี่เป็นน้องกัน ไม่ไห้รู้เรื่องราวว่า จะต้องมุ่งไปสู่ที่สุดแห่งธรรมด้วยกัน ให้รบกันไปอย่างนั้น ท่าน ก็พยายามแก้ไขเหตุในเหตุกันเรื่อยไป โดยทำทั้งกลางวันและกลางคืน มีทีมงานซึ่งเป็นธาตุธรรม พิเศษอยู่จำนวนหนึ่ง ทั้งอุบาสิกและพระเณร ได้ประกอบวิชาธรรมกายกัน

คุณยายอาจารย์ของเราก็เป็นหนึ่งในนั้น ท่านเป็นหัวหน้าเวรชาดรู้ ซึ่งจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ เกี่ยวกับเรื่องเหตุผล ที่จะตอบกับพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่ซักถาม ตามหลักวิชาทั้งหยาบ และละเอียด หยาบก็ถามเกี่ยวกับเรื่องสงครามโลก ละเอียดก็สงครามภายใน ก็แก้ไขกันไป จนกระทั่งสงครามโลกสงบลง

คุณยายอาจารย์ของเราได้รับการยกย่อง จากปากคำของพระเดชพระคุณหลวงปู่ว่า **“เป็นหนึ่งในไม่มีสอง”** พุดครั้งเดียว มีพยานที่เป็นหลักฐานหลายท่านรับรองในคำพุดของพระเดช พระคุณหลวงปู่ ซึ่งคุณยายท่านก็รับฟังด้วยใจที่เป็นปกติ

การศึกษาวิชาธรรมกาย เป็นเรื่องละเอียดลึกซึ้ง จิตต้องบริสุทธิ์และไม่มีอะไรเหนียวรั้ง ไม่เกาะเกี่ยวกับเรื่องคนสัตว์สิ่งของ จึงจะไปรู้เรื่องราวสิ่งเหล่านี้ได้ เพราะเรื่องราวเหล่านี้เหลือวิสัย และยากต่อการเข้าใจด้วยวิธีการให้เหตุผลธรรมดา หรือจะไปหาหลักฐานอ้างอิง หรือจะใช้ความ นึกคิดดันเตาเอาไม่ได้ และเป็นสิ่งที่นอกเหนือจากนักการศึกษาพระพุทธศาสนา หรือปราชญ์ทาง พระพุทธศาสนาได้ศึกษาค้นคว้า เหมือนใบไม้ในป่าประดู่เลย

สมัยหนึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านกอบไปไม้มากำมือหนึ่ง ถามพระภิกษุว่า **“ใบไม้ใน กำมือ กับใบไม้ในป่าประดู่ ส่วนไหนมีมากกว่ากัน”** ภิกษุก็บอกว่า **“ใบไม้ในป่าประดู่มีมากกว่า ใบไม้ในกำมือ”** พระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านก็ได้กล่าวเอาไว้ว่า สัพพัญญุตญาณของเรานั้น รู้แจ้ง เห็นแจ้งแทงตลอดในสรรพสัตว์และสรรพสิ่งทั้งปวง โดยไม่มีขอบเขตจำกัด แต่สิ่งที่เราเอามา สอนเรื่องนี้เพียงนิดเดียว เพื่อเป็นทางหลุดทางพ้นจากกิเลสอาสวะ จากภพทั้งสาม จากกฎแห่ง กรรมเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้งเท่านั้น

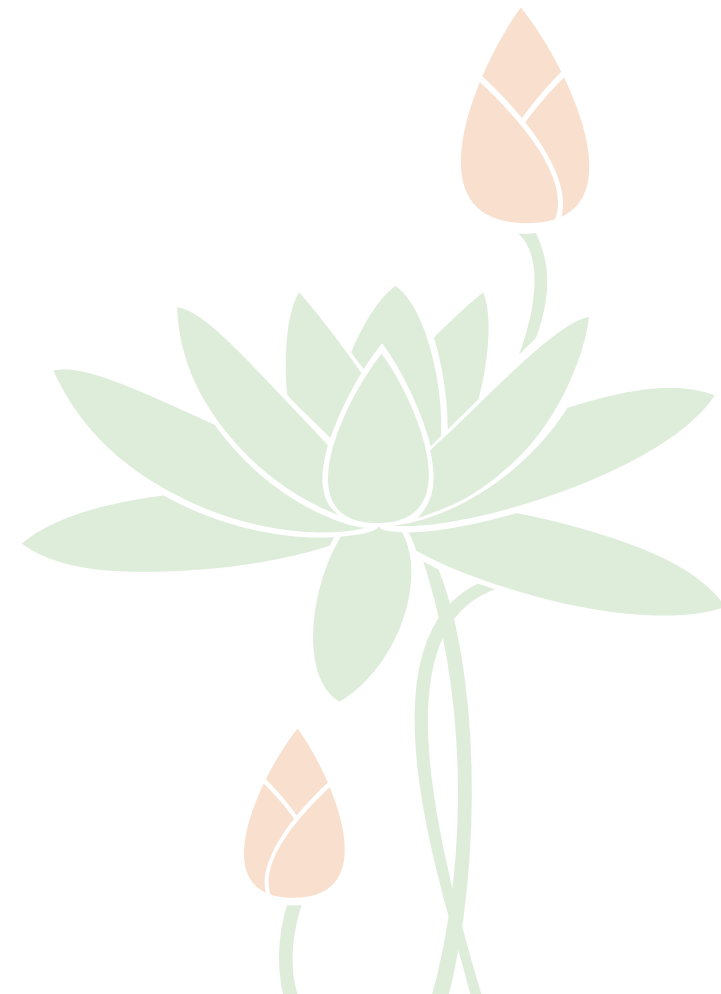
วิชาธรรมกายเหมือนใบไม้ในป่าใหญ่ ซึ่งปราชญ์ในทางพระพุทธศาสนาไม่ได้ให้โอกาส แก่ตัวเองในการศึกษาธรรมปฏิบัติให้ลึกซึ้งขึ้นไป ก็ยากต่อการที่จะเข้าใจ แม้แต่นักวิชาการ พระพุทธศาสนาในระดับโลก เมื่อไม่ได้ให้โอกาสตัวเองศึกษา ก็ยากที่จะเข้าใจสิ่งนี้ได้

เพราะฉะนั้น..คำว่า “**วิชาธรรมกาย**” จึงรู้จักกันในขอบเขตจำกัด สำหรับธาตุธรรมที่พิเศษ คือ ในโรงงานทำวิชาเท่านั้น นอกนั้นก็รู้แต่เพียงว่า ธรรมกาย คือ พระรัตนตรัยภายในเป็นที่พึ่งที่ระลึก

วิชาธรรมกายเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ที่จะเอาชนะพญามารได้ ที่จะทำให้สันติสุขและสันติภาพของโลกที่แท้จริงบังเกิดขึ้น นอกเหนือจากนี้แล้วสันติภาพของโลก และสันติสุขที่แท้จริงของโลกไม่อาจที่จะเกิดขึ้นได้ ไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ ทั้งสิ้น

สุดท้ายนี้..ด้วยบุญที่ทุกคนได้มาพร้อมใจกันประกาศคุณบูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร ในธรรมยาตราเส้นทางพระผู้ปราบมาร ด้วยความเคารพเลื่อมใส ก็จะทำให้เราได้รับอานิสงส์ทำให้เกิดในตระกูลสูง จะเป็นผู้ที่ได้รับการเคารพนับถือกราบไหว้ จะเป็นที่ยกย่องของมหาชน เป็นที่รักของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย กิตติศัพท์อันดีงามของเราจะฟุ้งขจรขยายไปทั่ว

เราจะได้เกิดในร่มเงาพระพุทธศาสนาวิชาธรรมกาย จะเป็นผู้มีศรัทธาตั้งมั่น เป็นสัมมาทิฐิบุคคล จะได้มนุษย์สมบัติอันเลิศ ถึงพร้อมทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ จะมีสมบัติตกไม่พร่อง สมบัติอัศจรรย์ในภพชาติที่มาบังเกิด เมื่อมีทรัพย์แล้วก็จะไม่ตระหนี่ จะมีโอกาสได้ทำบุญในบุญเขตอันเยี่ยมกับทักษิณียบุคคล จะมีสุคติโลกสวรรค์เป็นที่ไป และก็ได้บรรลุมรรคผลนิพพานโดยเร็วพลันเทอญ



Wat Paknam Bhasicharoen is the place where Luang Pu, the Mara Vanquisher, researched Vija Dhammakaya and fought with Mara. When he became the abbot of Wat Paknam Bhasicharoen, he was both a teacher and a student there.

As a teacher, he taught meditation and many more people attained Dhammakaya within. As a student, he continued to study and research Vija Dhammakaya until he discovered his duty that he and his team had come down from heaven and been born on earth to accomplish the goal of reaching the Utmost Dhamma and to get rid of the root of defilements. Throughout his life, he continued studying and researching Vija Dhammakaya by sequentially entering the center of the center of the mind inside the body.

Finally, he gathered some gifted mediators who were born for this purpose to study and research Vija Dhammakaya. They became a team.

When he was 47 years old, he began to wage an internal war, a real war without weapons nor separation, but happiness and joy, to get rid of all defilements. Luang Pu and his team continued studying and researching for more profound knowledge throughout his life. The team was divided into two shifts, each shift meditating twice a day, six hours at a time, for constant researching.

Khun Yai, our Master Nun, played an important role in getting into the real battlefield within. She fought through Dhamma and the Dhammakaya within. There was no loss. There was only happiness and joy every step of the way.

During World War II, in which there was fighting and killing around the world, Luang Pu continued to study and research Vija Dhammakaya, solving human suffering and preventing humans from fighting each other at the same time. Human beings do not know why they are born and what their inherent purpose in life is. Mara controls human minds through defilements, making humans ignorant of their true life goal, their brotherhood, and the mission to the Utmost of Dhamma. Mara makes us fight each other.

Luang Pu tried to solve the cause of problems day and night. In doing so, several special Dhamma team members consisting of monks, novice monks, and laypersons practiced Vija Dhammakaya with Luang Pu.

Khun Yai, our Master Nun, was one of them. She was the head of duty, responsible for answering Luang Pu's questions related to World War II and internal war based on her meditative insight. Luang Pu resolved the problems until World War II ended.

Khun Yai, our Master Nun, was honored by the words of Luang Pu as "second to none." Putting everything aside and her life at stake, she did everything at her best until achieving the goal. Luang Pu only said it once, and Khun Yai just listened with a calm mind. Many witnesses have confirmed the words of Luang Pu.

The study of Vija Dhammakaya is very profound. The mind must be pure and not cling to anything at all to be capable of comprehending matters that seem impossible and difficult to understand based on conventional reasoning, references, evidence, or hypothesis. These matters are something beyond what scholars of Buddhist studies have studied and researched, like leaves in the Padauk Forest.

At one time, the Lord Buddha gathered a handful of leaves and asked a monk: “How would you compare a handful of leaves to leaves in the Padauk Forest? Which part has more?” The monk said, “There are more leaves in the Padauk Forest than a handful of leaves.” The Lord Buddha said, “My intuition always accesses the information in all beings and all things without limitation. What I have taught you is just a little bit for you to be able to find a way to be rid of all defilements, escape from the three worlds and the law of karma, and ultimately attain Nirvana.”

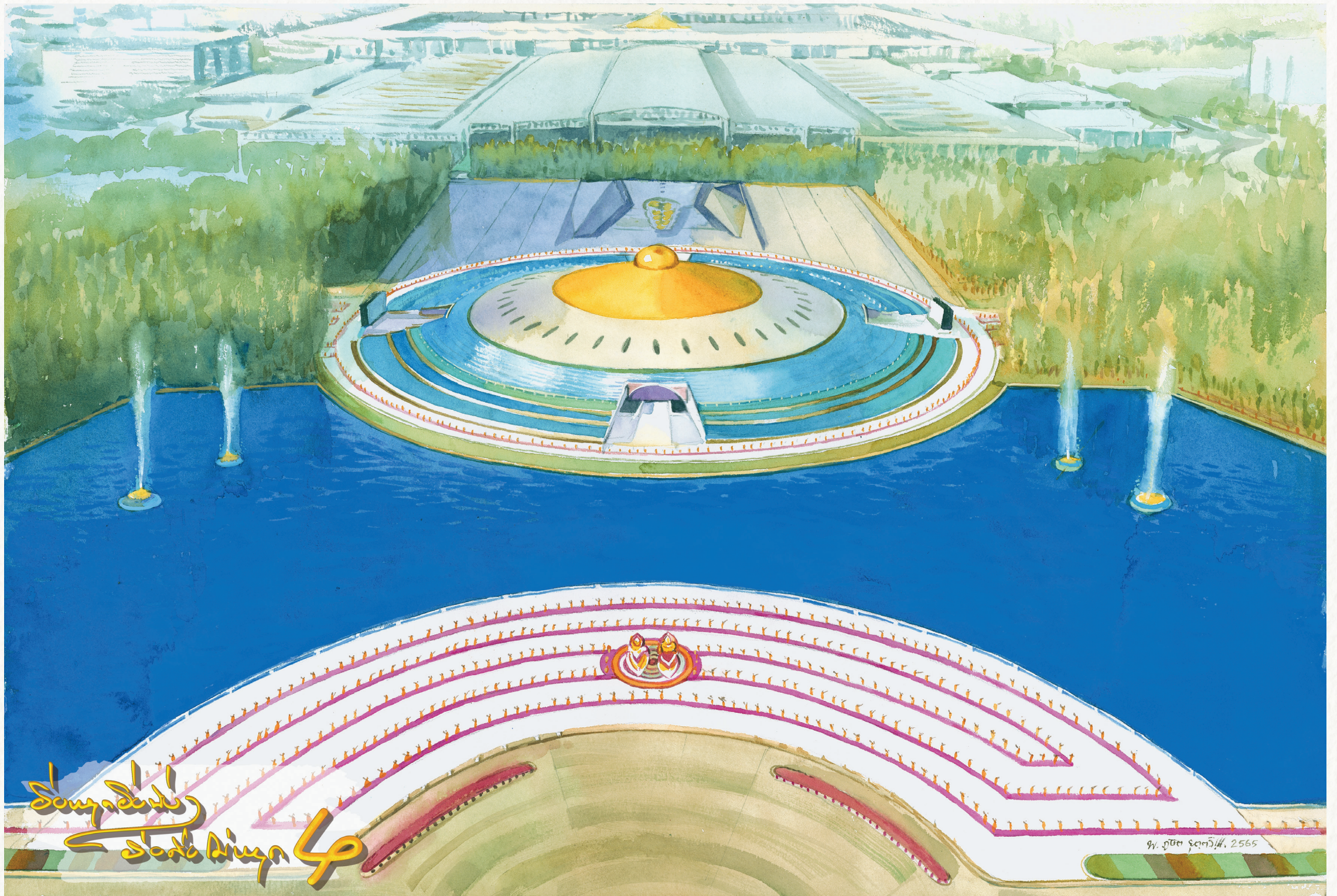
Vijja Dhammakaya is like leaves in the forest. Scholars of Buddhism who do not give themselves an opportunity to practice meditation profoundly will find it difficult to understand. Even for world-class scholars of Buddhism, without giving themselves the opportunity to practice meditation, it will be hard for them to understand.

The word “Vijja Dhammakaya” was understood in detail only among gifted meditators of the special team in the meditation workshop. Other people knew only that Dhammakaya is the inner Triple Gem and a refuge for everyone

Vijja Dhammakaya is the most important thing in defeating Mara and will bring about true happiness and world peace which cannot be achieved by any other method.

Finally, the merit that we came to declare the grace of Luang Pu, the Mara Vanquisher, on the path of Dhammayatra journey with respect will enable us to be born into a noble-class family, be respected and praised by the public, have a good reputation, and be loved by humans and celestial beings.

Furthermore, the merit will enable us to discover Buddhism and Vijja Dhammakaya, have a strong faith and the Right View, and obtain great physical attributes, everlasting wealth, and excellent personal qualities. Being wealthy and generous, we will have the opportunity to respectfully make merit or donation to support worthy receivers. The merit will enable us to be reborn in a Fortunate Realm and ultimately attain Nirvana.



วัดพระธรรมกาย  
Stadium 4

พ. ฐิตะ ฐิตะวิ. 2565

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

วัดพระธรรมกาย  
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี



Wat Phra Dhammakaya  
Klong Luang, Pathumthani

ขออนุโมทนาบุญกับพระกองพันเนื่อนาบุญทุก ๆ รูป รวมทั้งทุกฝ่าย ทุกแผนก และ  
สาธุชนผู้มีบุญทุกท่าน ซึ่งในวันนี้ก็ได้บรรลุผลในภารกิจธรรมยาตรา ประกาศคุณบูชาธรรม  
มหาปูชนียาจารย์ สถาปนาเส้นทางพระผู้ปราบมาร

วันนี้เป็นวันแห่งชัยชนะ ชิดังเม รู้สึกปลื้มปีติใจเป็นอย่างยิ่ง ขอแสดงความยินดีกับ  
พระกองพันเนื่อนาบุญ ที่ได้ทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แบบ ควรแก่การยกย่องสรรเสริญ ไม่ว่า  
สิ่งแวดล้อมจะเป็นอย่างไรก็ตาม ก็ได้เอาชีวิตเป็นเดิมพันเพื่อรับภารกิจนี้ ตลอดระยะเวลา ๑  
เดือนที่ผ่านมา พระกองพันเนื่อนาบุญก็ได้ตั้งใจ ฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้ มุ่งมั่น  
ทำภารกิจงานพระพุทธศาสนากันอย่างแข็งขัน เติมนรอยตามเส้นทางของพระเดชพระคุณหลวงปู่  
พระผู้ปราบมาร

รวมทั้งผู้มีบุญทุกท่าน ที่ได้ร่วมกันประกาศคุณบูชาธรรมพระผู้ปราบมาร ร่วมกิจกรรม  
ในทุก ๆ กิจกรรมธรรมยาตราในครั้งนี้ ทุกท่านได้สร้างบุญกันอย่างเบิกบานสนุกสนานบุญบันทึ  
เป็นที่รื่นเริงใจและอนุโมทนาของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย แม้สาธุชนผู้มีบุญที่ได้มาร่วมกิจกรรม  
ต่าง ๆ ก็พลอยมีความปลื้มปีติเบิกบานใจ มีความสุขใจ อิ่มอกอิ่มใจ และประทับใจ

เพราะฉะนั้น..ทุกท่านต้องมีความปลื้มปีติและภาคภูมิใจว่า **“ภารกิจนี้ ณ ช่วงเวลานี้  
ไม่ใช่ใคร ๆ ในโลกนี้เขาทำกันได้”** ไม่คิดไม่แปลก ยิ่งคิดยิ่งอัศจรรย์ ตั้งแต่พระกองพันเนื่อนาบุญ  
ซึ่งแต่เดิมเราก็เป็นคฤหัสถ์ บุญเก่าบันดาลให้เราเกิดกุศลศรัทธามาวบวช บวชแล้วเราก็มาฝึกตน  
ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้ ทุกอนุวินาที แม้เรายังไม่ได้เป็นพระอริยเจ้าก็ตาม แต่ก็ตั้งใจ  
มุ่งมั่นที่จะไปสู่เป้าหมายตรงนั้น

ฝึกตัวกันมาตลอด แม้สิ่งแวดล้อมจะไม่สะดวกสบายเหมือนตอนเป็นคฤหัสถ์ แต่ก็อดทน  
ฝึกตนไปเรื่อย ๆ ทนหิว บำเพ็ญตบะ มุ่งมั่นจะเป็นพระแท้ทั้งภายนอกและภายใน นี่ก็เป็นสิ่งที่  
เกิดขึ้นได้ยาก ผู้ชายในโลกนี้ก็มีมากหลายพันล้านคน แต่มีเพียงแค่นี้ที่ได้โอกาสนี้ แล้วยิ่งมา  
รวมธรรมยาตราในเส้นทางพระผู้ปราบมารยิ่งยาก เพราะการบังเกิดขึ้นของพระผู้ปราบมารนี้  
ยากนักยากหนาทีเดียว เพราะพญามารกันนักกันหนา ไม่อยากให้มนุษย์ทั้งหลายได้รู้เรื่องราว  
ของธรรมกาย และได้ปกปิดเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตให้เป็นความลับตลอดไป จะได้บังคับ  
บัญชาให้อยู่ในอำนาจ เพราะถ้าอยู่ในอำนาจของเขาเมื่อไร พญามารก็จะดึงมนุษย์ไปสู่อบาย ให้  
มีความทุกข์ทรมานมาก

สิ่งที่พญามารกลัวที่สุด คือ กายมนุษย์ โดยเฉพาะกายมนุษย์ที่เป็นผู้รู้ ที่เข้าถึง  
พระธรรมกาย เข้าถึงวิชาธรรมกาย เพราะจะทำให้รู้เรื่องราวของเขาทั้งหมด เมื่อรู้เรื่องราวของ  
เขาหมดแล้วก็จะทำให้รู้เรื่องของตัวเอง คือ มุ่งที่จะไปปราบพญามารให้หมดสิ้นไปจึงพยายาม  
ขวางกั้นทุกวิถีทาง ให้เกิดเป็นมนุษย์ได้ยาก เมื่อเกิดมาแล้วก็ให้ลืมเรื่องราวที่ผ่านมาในอดีต ลืม  
เป้าหมายของชีวิต บังคับบัญชาอย่างนี้ตลอดหมดเลย

เพราะฉะนั้น..สิ่งที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ พระผู้ปราบมารทำ คือ การปราบมารที่เป็น  
รากเหง้าของมาร เป็นต้นของมารโดยเฉพาะ ถ้าปราบมารตรงนี้ได้ก็หมายความว่า **“เราจะได้รับ  
ชัยชนะอย่างถาวร”** สิ่งปกปิดทั้งหลาย ก็จะถูกเปิดเผยหมด มนุษย์ก็จะเปลี่ยนจากผู้ไม่รู้มาเป็น  
ผู้รู้ เมื่อเป็นผู้รู้แล้วก็จะคิดเหมือนกัน พูดเหมือนกัน ทำเหมือนกัน ความแตกต่างก็จะหมดสิ้น  
ไปจากโลก ไม่ว่าจะมีความแตกต่างในด้านรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ฐานะชั้น  
ก็จะละลายหายสูญไปจนหมด กายดั้งเดิมของแต่ละคนที่สวยงาม ที่ถูกย่อยแยกเอาไปไว้ในที่ของ  
เขา ก็จะถูกกายมนุษย์ผู้รู้ทั้งหลายรวมพลังเป็นหนึ่งเดียวกัน ใ้ไปนำกลับคืนมาได้

ดังนั้น..พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เราจึงได้มา  
พร้อมใจกันกตัญญูบูชาประกาศคุณบูชาธรรมท่าน ทุกรูปก็ต้องให้มีความปลื้มปีติ และภาคภูมิใจ  
ในวันเวลาที่ผ่านมามาจนกระทั่งถึง ณ วินาทีนี้

รวมทั้งสาธุชนผู้มีบุญทุกท่าน ได้ทิ้งทุกอย่างวางทุกสิ่ง ปล่อยวางภารกิจภาระงานอะไร  
ต่าง ๆ ในทางโลก เพื่อมาเอาบุญใหญ่ ซึ่งมีไม่กี่คนในโลกนี้เช่นเดียวกัน คนก็หลายพันล้านคน  
แต่ที่จะให้โอกาสตัวเองมาทำอย่างนี้ก็มีไม่เท่าไร

ถ้านี่ก็อย่างนี้ได้ก็ต้องมีปีติสุขหล่อเลี้ยงใจ แม้สิ่งแวดล้อมภายนอกจะเกิดปัญหาต่าง ๆ  
มากมาย แต่ทุกท่านมีความมุ่งมั่น มีเป้าหมายที่จะมาเอาบุญบารมีพิเศษ ด้วยการมาประกาศคุณ  
บูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร จนทำให้ภารกิจธรรมยัตราสำเร็จ ซึ่งเป็น  
บุญใหญ่ของทุก ๆ คนนะ ไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เลย

เพราะฉะนั้น..ทุกท่านต้องปลื้มปีติใจในบุญใหญ่ในครั้งนี้ ให้ทำใจใส ๆ วันนี้เป็นวัน  
มหาปีติ เป็นวันแห่งประวัติศาสตร์ ที่ต้องจารึกไว้ในพุทธศาสนาวิชชาธรรมกายอีกครั้งหนึ่ง



I would like to rejoice in the merit of all monks as well as the supporting teams and participating laypeople on the accomplishment of the Dhammayatra activities to announce the grace of the Great Master in homage to him in the establishment of the Path of the Mara Vanquisher.

Today is a day of victory. I am delighted with such an accomplishment. Congratulations to all monks participating in the activities for their perfect performance, worthy of praise. No matter what the environment, they put their lives at stake in doing the mission for the past month. All monks were determined to train themselves, enduring hunger and practicing asceticism, to be true monks and actively pursue Buddhist missions, following in the footsteps of Luang Pu, the Mara Vanquisher.

Congratulations to all laypeople who jointly announced the grace of the Mara Vanquisher in homage to him in the Dhammayatra pilgrimage journey. Everyone joyfully made merit that was congratulated by both human and celestial beings. People who participated in various activities were impressed and overwhelmed with joy, happiness, and contentment.

At this point, everyone must be delighted and proud that “this mission would not have been possible for anyone else in the world.” It is not strange if you do not think about it. The more you think about it, the more amazing it becomes. First of all, monks in the Dhammayatra project were ordained specifically for these activities just a few months ago. Their previous merits inspired them to have faith to ordain. After being ordained, they trained themselves, enduring hunger and practicing asceticism, and became true monks every second. Even though they are not yet noble monks, they are determined to strive towards that goal.

They have trained themselves all along. Although the living conditions have not been as comfortable as when they were laymen, they have been patient, constantly training themselves, enduring hunger, practicing asceticism, and striving to be true monks both outside and inside. This is a difficult thing. There are billions of men in the world but only this group got a chance to ordain. It is even more difficult to join in the Dhammayatra journey on the path of the Mara Vanquisher because the birth of Luang Pu, the Mara Vanquisher, is extremely difficult. Mara does not want people to know about the Dhammakaya within and wants to keep the truth of life a secret forever such that Mara can force humans to be under its power and lead humans to hell, resulting in much suffering.

What Mara fears most is the human body, especially the human body that obtains insight knowledge through Dhammakaya attainment and Vija Dhammakaya because it enables us to comprehend Mara’s story. When we know Mara’s story, we will attain the Right View which is aiming to get rid of Mara. So, Mara has been trying to block every way, making it difficult to be born as a human being. Once born, it has made us forget about the past and the purpose of life. Mara has always commanded us in this way.

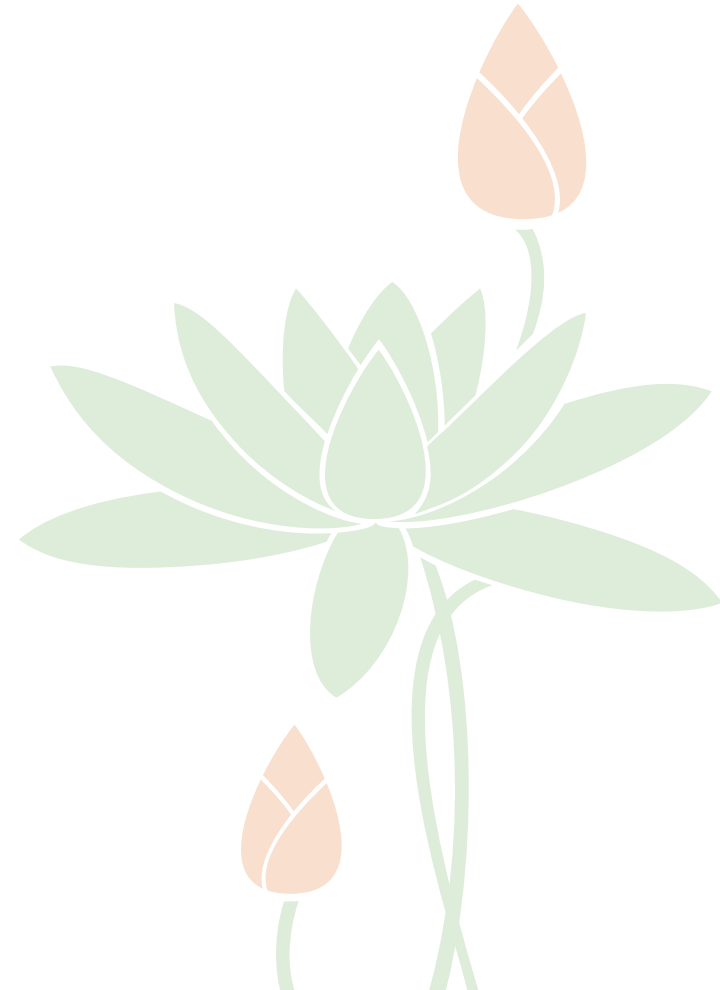
Therefore, what Luang Pu, the Mara Vanquisher, had done was to subjugate the root of Mara from its origin. If Mara can be defeated here, it means “we will be victorious forever.” Everything will be revealed. Human beings will change from ignorant to knowledgeable. When we become the ones who know, we will think the same, speak the same, and act the same. Differences will vanish from the world. Whether it is the differences in the form of physical attributes, wealth, personal qualities, or social classes, they will all melt away and disappear completely. Our originally beautiful bodies will be brought back by the ones who know.

Therefore, Luang Pu, the Mara Vanquisher, is extremely important. To pay gratitude to him, we have come together to announce his grace to the world. Every monk, please keep your mind joyful and be proud of the days that have passed until this moment.

All the laypeople as well. You have left everything behind for this moment to come to make merit. There are only a few people from several billion in this world to give themselves such a chance.

This reflection should bring joy to your mind. Although the environment may incur some inconveniences, everyone has come to the events to attain special merit and *Parami* by announcing the virtue of Luang Pu, the Mara Vanquisher, until completing this Dhammayatra mission. This is a tremendous merit for everyone, not a small thing at all.

Therefore, everyone must rejoice in this great merit. Let us keep our minds bright and clear. Today is the most joyful day. It is another important day that must be inscribed in Buddhism and Vijja Dhammakaya history.





ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ณ วัดไร่โรงัว จังหวัดสุพรรณบุรี

อนุสรณ์สถานของพระเจ้าคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารมีความสำคัญทุกจุด ตั้งแต่ที่เกิดด้วยกายมนุษย์หยาบ (Lotus Land) อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จนถึงสถานที่ท่านตั้งมโนปณิธานที่จะบวช ณ คลองบางนางแท่น และได้มาทำตามมโนปณิธาน คือ บวชที่วัดสองพี่น้อง เมื่อบวชแล้วก็บำเพ็ญสมณธรรมจนกระทั่งถึงจุดที่ไม่ได้ตายเออะที่วัดโบสถ์บน เมื่อบรรลุนิพพานก็เผยแผ่วิชชาธรรมกาย มีพยานในการตรัสธรรมที่วัดบางปลา และไปปักหลักค้นวิชชาธรรมกายที่วัดปากน้ำ จนกระทั่งถึงจุดสู้รบกับพญามารจนถึงวาระสุดท้ายของท่าน และส่งต่อการเผยแผ่มาที่วัดพระธรรมกาย ทุกจุดเป็นขั้นเป็นตอน

ดังนั้น..ให้บอกต่อ ๆ กัน เพราะแต่ละจุดของพระผู้ปราบมารเป็นทางมาแห่งบุญบารมีของเรา ท่านเป็นบุคคลที่ควรบูชาเป็นอย่างยิ่ง ๑ ปีมีเพียงครั้งเดียว ถ้าไม่ปลื้มก็ขาดทุน บารมีก็จะเกิดขึ้นกับเรา วิมานบนสวรรค์ของเราก็ใหญ่โตโอฬารมากเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ เราอยู่ในสายตาของพระผู้ปราบมาร ท่านก็จะคุ้มครองให้เรา ให้ศีลให้พรเราด้วย

เทวดาก็ประกาศคุณของพวกเราทั้งหลายที่มีความกตัญญูกตเวทิต่อพระเจ้าคุณพระผู้ปราบมาร และฉลาดในการหาบุญบารมี เพราะเทวดาทั้งหลายทำอะไรเราไม่ได้ เพราะไม่มีกายมนุษย์หยาบ ซึ่งถ้าหากเขามีกายมนุษย์หยาบอย่างเราก็อยากจะทำอย่างนี้บ้าง แต่เมื่อเทวดาทำอะไรเราไม่ได้ ก็ได้แต่คอยอนุโมทนาบุญ ซึ่งทำบุญด้วยกายมนุษย์หยาบอย่างเรา ได้บุญเต็มที แต่ถ้าหากได้แต่อนุโมทนาบุญจะได้บุญเพียงแค่นิดเดียวเท่านั้น

กายมนุษย์หยาบเป็นกายที่สร้างบุญที่แข็งแกร่งที่สุด ทำบุญได้บุญเต็มที เพราะฉะนั้นให้ห่วงหาผูกพันเนื้อเอาไว้ให้ดี เพราะเป็นกายสำหรับเอาไว้สร้างบารมี เพราะสร้างบุญที่สร้างได้มาก ถ้าหากเป็นกายละเอียด เป็นกายที่ไม่เหมาะแก่การสร้างบารมี ได้แต่อนุโมทนาบุญ จึงได้บุญไปนิดเดียว ไม่อย่างนั้นเราจะมาเกิดทำไม เราก็อยู่เป็นกายละเอียดไม่ดีหรอก ซึ่งกายหยาบมีความสำคัญมากในการสร้างบารมี

ดังนั้น..ให้มาเอาบุญใหญ่ธรรมยาตรา บูชาธรรมพระผู้ปราบมารกัน

The memorial places of Luang Pu, the Mara Vanquisher, are all important, starting with the birthplace (Lotus Land) in Songpinong, Suphanburi to the place where he made his determination to become ordained, i.e., Klong Bangnangtan, the place where he was ordained, i.e., Wat Songpinong, the place where he put his life at stake in attaining Dhammakaya, i.e., Wat Bote-bon, the place where his first group of meditation students attained Dhammakaya, reassuring the Dhammakaya attainment of Luang Pu, i.e., Wat Bang-pla, the place he was settled down to practice and research Vija Dhammakaya and fight with Mara until his last moment, i.e., Wat Paknam, and the place that his teachings have been propagated, i.e., Wat Phra Dhammakaya.

Therefore, let us spread the word about the significance of these places. We all can earn merit at these places through Dhammayatra activities. Luang Pu is a person who should be praised in every way. These activities happen once a year. If you are not joyful when you participate in the activities, you are at a loss. The merit obtained from the Dhammayatra activities will turn into *Parami* and make celestial mansions bigger and more majestic. As we are all under Luang Pu's meditative supervision, he will oversee our merit-making activities and bless us.

Celestial beings also proclaimed our acts of gratitude to the Mara Vanquisher and wisdom in pursuing good deeds. They cannot make merit like us because they do not have a human body. If they had the human body like us, they would also come and do something similar. Since celestial beings cannot, they can only rejoice in our merit. Doing good deeds via the human body allows one to gain merit to the full extent. Rejoicing in the good actions of others will give rise to only a small amount of merit.

The physical human body is the strongest merit-making body which can make merit to the full extent. Therefore, let us take good care of our physical bodies as they enable us to attain great merit. For a refined celestial body, a body that is unsuitable for pursuing *Parami*, one can only rejoice in the merit of others, getting a little merit for oneself. This is why we had deserted our refined celestial bodies and were born as human beings. The physical human body is tremendously important in pursuing *Parami*.

Therefore, let us come together to join Dhammayatra activities in homage to Luang Pu, the Mara Vanquisher, to earn great merit for ourselves.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูขามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ณ พระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม

พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร..ท่านเป็นบุคคลผู้ควรแก่การเคารพกราบไหว้บูชา ขนาดผู้มีรู้มีญาณมีอานแก่กล้าและมีหุทิพย์ตาทิพย์ท่านยังเล่าต่อ ๆ กันไปเลยว่า “**มีการสถาปนาเส้นทางพระผู้ปราบมาร**”

เพราะตลอดแสนโกฏิจักรวาลอนันต์จักรวาล..ก็มีแต่โลกเราเท่านั้นที่มีเส้นทางพระผู้ปราบมารในจักรวาลอื่นไม่มีเลย หรือแม้กระทั่งบนสวรรค์ก็ไม่มี และในโลกใบนี้ก็มีแต่ที่นี้แห่งเดียว และทั้งปีก็มีอยู่แค่ช่วงเดียวเท่านั้น!!

ขนาดเทวดายังมายืนเข้าแถวประนมมือกล่าวเสียงสาธุการกันดั่งลั่นโลกธาตุ ในตอนนั้น..เกิดสถานการณ์ที่เทวดาปลื้มมาก ซึ่งถ้าเราคิดแล้วเราจะปลื้ม และจะได้ไปช่วยกันสถาปนาเส้นทางพระผู้ปราบมารให้หนาแน่น

เพราะฉะนั้น..การที่พวกเราได้ช่วยกันสถาปนาเส้นทางพระผู้ปราบมารนั้นไม่ใช่เรื่องธรรมดาเลย และต่อไป..เส้นทางนี้จะเป็นที่แสวงบุญของชาวพุทธ

ดังนั้น..เราต้องรีบมาตักดวงบุญกันให้เต็มที ซึ่งชาวโลกเขาหล่อเลี้ยงกันด้วยเรื่องเร่าร้อนที่ทำให้แก่ตายเร็ว แต่พวกเราหล่อเลี้ยงกันด้วยเรื่องเย็น ๆ ที่ทำให้แก่ยากตายช้าและมีแต่ปีติสุขหล่อเลี้ยงใจ เพราะเรากำลังทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่และสำคัญมาก ๆ ในการปิดประตูอบาย..เปิดประตูสวรรค์ จนทำให้สะเทือนไปทั้งภพเลย ซึ่งตลอดแสนโกฏิจักรวาลอนันต์จักรวาล..ก็มีแค่โลกใบนี้เท่านั้น!!

Luang Pu, the Mara Vanquisher, is a special person worthy of respect. Those who have wisdom, insight, and clairvoyance have spread the news about “**the establishment of the Path of the Mara Vanquisher.**”

Throughout the infinite universe, the establishment of the Path of the Mara Vanquisher takes place here in our world. There is no such event in any other place even in heaven. For the entire world, there is only one place here. And the event only takes place during a short period of each year!!

Even celestial beings came to stand in lines with their hands in a prayer gesture and praised loudly in the celestial world. They all were very joyful. If we think about it, we will be delighted and go to help establish the Path of the Mara Vanquisher.

The establishment of the Path of the Mara Vanquisher is not something ordinary. In the future, this path will be a pilgrimage path for Buddhists.

Therefore, we must participate in all activities to earn merits to the fullest. When people fed each other with fiery stories, they grow old easily and have shorter lives. On the other hand, feeding each other with calm stories will help slow down aging and help extend people's lives as their minds are filled with joy. What we are doing is a great and important thing. It will help close the door to hell and open the door to heaven. This will shake the whole world. Throughout the infinite universe, there is only us doing it in this world!!



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ณ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ให้นึกถึง “พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร” ให้ได้ตลอดเวลาเลย เพราะอยู่ในช่วงท่านกำลังคัมภุญให้อย่างด่วนจี๋เลย ท่านกำลังเชื่อมสายบุญสายสมบัติให้ เพราะฉะนั้น..อย่าไปนึกถึงเรื่องที่ร้อนทั้งกายและใจ ร้อนกาย คือ เรื่องอากาศร้อน ๆ ร้อนใจ คือ เรื่องที่เป็นขยะความคิดที่จะทำให้ใจเป็นทุกข์ ที่ทำให้ใจเราร้อน

“ให้คิดดี พูดดี ทำดี ทำใจใส นึกถึงความปลื้ม นึกถึงพระเดชพระคุณหลวงปู่” ให้ได้ตลอดเวลา ท่านจะได้เชื่อมสายบุญสายสมบัติให้ เรื่องที่ทำให้ร้อนนอกร้อนใจ..ปิดชั่วทั้งไป

เรายังมีกายหยาบอยู่ ท่านกำลังคัมภุญให้อยู่ เราอยู่ในสายตาของท่านตลอดเวลา เราต้องไปเชื่อมกับท่าน ด้วยการนึกถึงท่านให้ได้ตลอดเวลา ในทุก ๆ กิจวัตร กิจกรรม ไม่ว่าจะต้อนรับพระธรรมยาตรา หรือสวดธรรมจักร อย่าเสียเวลาเลยสักวินาที กับเรื่องที่ทำให้ร้อนนอกร้อนใจ เพราะไม่เกิดประโยชน์ แถมทำร้ายตัวเอง เราต้องรักตัวเอง เอ็นดูตัวเอง เปิดโอกาสให้ตัวเองรับความสุขบ้าง

“การคิดดี พูดดี ทำดี ทำใจให้ใส” นี่คือการ “รักตัวเอง” เพื่อให้กายและใจมีความสุข มีความบริสุทธิ์ สูงส่ง ถ้าทำได้แบบนี้ บุญก็จะไหลมาอย่างเต็มที่ เวลาสายสมบัติจะบังเกิดขึ้น..จะรวยทันอก ทันใจ ทันใช้ ทันที ทันใด ทันควัน ทันทุก ๆ วัน

Let us think of “Luang Pu, the Mara Vanquisher” at all times because this is the period that he is spiritually connecting the stream of merit and fortune for us. Therefore, do not think about any physical or mental discomfort such as hot weather or negative thought which makes our minds feel restless.

“Let us think good, speak good, do good, keep our minds bright, clear, and joyful, and think of Luang Pu” at all times so he can connect the stream of merit and fortune for us. Swipe away things that make us feel anxious.

We still have physical bodies to make merit. As Luang Pu is spiritually overseeing us, we are always in his sight. We must connect with him by thinking of him at all times in every activity whether it is welcoming Dhammayatra monks or chanting the *Dhammacakka*. Do not waste a second with things that make us feel anxious because there is no benefit. We will only harm ourselves in doing so. We need to love ourselves, cherish ourselves, and give ourselves the opportunity to receive happiness.

“Allowing yourself to think good, speak good, do good, and keep your mind bright and clear” is a way to “love yourself” to make your body and mind happy, noble, and pure. If you can do this, merit will flow to you to the fullest. When the merit stream of fortune bears its fruit, you will become rich instantly.

ขอถวายการต้อนรับ คณะพุทธบุตรธรรมยาตรา  
กัตถัญญชามหาปุชเนียจารย์ พระผู้ปราบมาร อนุสรณ์สถาน 7 แห่ง  
2-31 มกราคม พ.ศ. 2565



วัดพระธรรมกาย  
วัดบึงพระ 4

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กัตถัญญชามหาปุชเนียจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

ภาพทุกภาพธรรมยาตราที่เป็นระบบระเบียบมีความสำคัญมาก “ภาพพระศาสนาจะสร้างสัมมาทิฐิให้เกิดขึ้นต่อมวลมนุษยชาติ ภาพงดงาม ๑ ภาพ จะยิ่งกว่าคำพูดมากมาย สำคัญนะ! เรากำลังจะยกยอพระพุทธรูปศาสนาให้สูงส่ง”

ดังนั้น..ภารกิจการสร้างภาพดี ๆ นี้เป็นบารมีของพวกเราทุกคน เราต้องทำให้ดีกว่าดีที่สุด เมื่อกาลเวลาผ่านไปเราได้ย้อนกลับมาดูภาพทบทวนบุญว่าเราก็มีส่วนในงานนี้ เราจะปลื้มหรือไม่ก็ต้องตรงนั้น ไปทำให้ดีกว่าที่สุด จะได้ปลื้มในภายหลัง เวลาที่เราย้อนกลับมาทบทวนบุญกัน

ต้องทำให้เป๊ะ! และให้ทำอย่างมีความสุข เพราะนี่เป็นภาพประวัติศาสตร์ของชีวิตในการสร้างบารมี ดังนั้น..ภาพที่ออกไปจะต้องทำให้มนุษย์และเทวดาเห็นแล้วปลื้ม ซึ่งจะปลื้มได้ก็ต้องดูสวย เป็นระบบระเบียบ เพราะฉะนั้น..ถ้าเรายอมทำให้เป็นระบบระเบียบในตอนี้ ก็จะได้เป็นต้นบุญต้นแบบในรุ่นต่อไป ให้ทั้งมนุษย์และเทวดาเห็นแล้วปลื้ม ใคร ๆ เห็นก็ปลื้ม แล้วเทวดาเขาจะบอกต่อ ๆ กันไป บุญกุศลและบารมีก็จะเกิดขึ้นกับเรา

เราต้องให้ความสำคัญในทุกกิจกรรมงานบุญ ทุกอย่างต้องให้ปลื้ม เนียบ เที่ยบ เป๊ะ! เมื่อนึกย้อนหลังแล้วปลื้ม จะไม่ใช่ปลื้มแค่เพียงชาตินี้ หากว่าเราทำแล้วยังไม่ปลื้ม เมื่อเราระลึกชาติหนหลัง แม้เราจะอยากกลับไปแก้ไขก็ทำไม่ได้แล้ว

ดังนั้น..เราต้องทำให้ดีกว่าดีที่สุด! ระลึกชาติครั้งใดเราก็ปลื้ม เมื่อได้ระลึกชาติหนหลังในการสร้างบารมีของเรา เราต้องเห็นภาพที่ปรากฏในญาณทัสสนะของพระธรรมกายแล้วต้องปลื้ม แม้ไปอยู่บนเทวโลกเมื่อภาพนี้ไปปรากฏเราก็ปลื้ม

“ชาวพุทธเห็นก็ปลื้ม ชาวไม่พุทธเห็นก็ทึ่ง” เราต้องให้เป๊ะ ให้จัดการนั่งในพื้นที่โดยให้เรียงลำดับสูงต่ำกันให้เป๊ะ ๆ สวย ๆ เราสามารถจัดระเบียบได้ ให้ทำอย่างมีความสุข

เราอยู่ในสายตาของชาวสวรรค์ คือ เวลาเทวดาจะเลือกดูอะไรเขาจะเลือกที่เป็นบุญเป็นกุศล เพราะฉะนั้น..เท่ากับว่าเราปรับสายตาของชาวสวรรค์ ด้วยบุญที่เกิดขึ้นตรงนี้ เพราะเทวดาเขาจะมองหาว่าที่ไหนเป็นแหล่งแห่งบุญ เขาจะได้มีส่วนในการอนุโมทนา บุญก็จะเกิดขึ้นกับเขา สิ่งที่เราทำอยู่เท่ากับปรับสายตาของชาวสวรรค์ทีเดียว

Images of the well-organized Dhammayatra activities are crucially important. “These images will create the Right View for all mankind. One beautiful image represents more than many words. This is important! We are doing these activities to uplift Buddhism.”

We all will attain Perfections by creating good images. We must do better than the best. As time passes, we can look back and review the merit we have made. Then, we will be pleased that we are a part of it. Whether or not we are pleased when we look back to review the merit depends upon our doing better than the best.

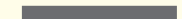
We must make it perfect and do it happily because these are historical moments of our lives in accumulating Perfections. The images that are published must delight both humans and celestial beings. To be pleasing, the images must look beautiful and well-arranged. If we keep everything in order, it will be a prototype for the next generation. Both humans and celestial beings will see it and be pleased. Anyone who sees it will be delighted. Then, the celestial beings will communicate their joy. We will gain merit and *Parami* from doing this.

We must give importance to every merit-making activity. Everything must be pleasing, neat, sharp, and perfect! Then, when we look back, we will feel joyful, not only in this life but also in our next lives. In the future when we recall our past lives, we will be unable to go back to change anything. So, we must keep our minds joyful in doing these activities.

We must be better than the best! So, anytime we recall the way we pursued *Parami* in our past lives through images that appear in the insight of the Dhammakaya within, we will be delighted. Also, when we recall these images while we are beings in the celestial realm, we will be delighted.

We must organize all the activities to be neat and tidy such that “Buddhists are delighted and Non-Buddhists are also amazed when they see the pictures of these activities.” We must be precise in managing seating order by height, from tallest to shortest, for the activities to be neat and beautiful. We can do it. Let us do it happily.

We are beheld by celestial beings. When celestial beings want to look at something, they choose meritorious acts. We are in the sight of the celestial beings because they look for the source of merit to rejoice in. By rejoicing in our merit, they also gain merit. What we are doing now is in the sight of the celestial beings.







ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

นี่ถึงพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารแล้วปลื้มปีติใจ แม้มานี้ไม่ทันท่าน แต่เราก็ยังถือว่า “ยังอยู่ในยุคที่มีบุญ” เพราะ “คำสอนของท่านยังอยู่แทนตัวของท่าน คือ วิชาธรรมกาย” ก็ทำให้เราพอมีหลักวิชาในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง และทำให้เรามั่นใจในคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อเรามั่นใจในคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว การที่จะน้อมนำมาปฏิบัติ ก็ทำด้วยความสมัครใจ พอสมัครใจ บุญก็เต็มเปี่ยมเต็มที

เราไม่ทันพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ทันพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร แต่ยังมีวิชาของท่าน ท่านไม่อยู่ก็เหมือนยังอยู่ ท่านมีมโนปณิธานที่จะไปปราบมารให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งความทุกข์ทรมานของสรรพสัตว์ทั้งหลาย แล้วท่านก็ทำกันอย่างต่อเนื่องกันเรื่อยมาเลยกับทีมงาน ต่อกันไปตลอด

เพราะฉะนั้น..การได้มีส่วนร่วมในบุญกับท่าน เท่ากับเราได้เชื่อมวิชาของท่านที่เดียว วิชาธรรมกายบังเกิดขึ้นที่ไหนก็ตาม เราก็จะไปบังเกิดขึ้นที่ตรงนั้น แล้วก็จะปิดประตูบาย ซึ่งคำว่า “ปิดประตูบายไม่ได้เกิดขึ้นง่าย ๆ” เพราะปัจจุบันมีสิ่งที่ยั่ววนใจให้ไปอบาย ตั้งแต่ลืมหัดดา กระทั่งหลับตา สิ่งแวดล้อมเดี๋ยวนี้หลอหลอมให้ใจหมองมากกว่าใส

บุญที่ทำกับพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารในทุกบุญนี้จะช่วยได้ เพราะฉะนั้น.. ให้มันตรึกระลึกนึกถึงพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารกัน

All of us are joyful, thinking of the grace of Luang Pu, the Mara Vanquisher. Even though we do not have a chance to meet him, “we are fortunate” to learn “his teachings on Vija Dhammakaya which represent him” and use them as a blueprint to live our lives in the right way, allowing us to be confident in the teachings of the Lord Buddha. When we are confident in the teachings of the Lord Buddha, we voluntarily practice his principles. When we do so willingly, we can gain merit to the full extent.

Even though we were born after the passing of the Lord Buddha and the passing of Luang Pu, the Mara Vanquisher, we can still learn and practice the teachings. Even though Luang Pu is no longer with us, we can still learn from him. Luang Pu made the determination to defeat Mara and eradicate all defilements which are the cause of the suffering of all beings. He has been doing this continuously together with the team.

Participating in merit-making events related to him is a way to connect with Vija Dhammakaya. Wherever Vija Dhammakaya is discovered in the far future, we will be born there. In addition, participating in activities related to Luang Pu will close the door to hell for us. “Closing the door to hell is not easy” because nowadays there are things that tempt everyone to do bad things. From dawn to dusk, the surrounding clouds rather than clear the mind.

All merits we made with Luang Pu, the Mara Vanquisher, can help us. Therefore, let us think of Luang Pu, the Mara Vanquisher, all the time.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พระเดชพระคุณหลวงปู่ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) พระผู้ปราบมาร ผู้นำแสงสว่าง มาให้กับโลก ท่านเป็นผู้เปิดโลกนี้ให้สว่างด้วยพระรัตนตรัยภายใน ทำให้มวลมนุษยชาติ รู้จักแผนผังของชีวิต ๑๘ กาย ที่มีอยู่ในตัว จนเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องกิเลสอาสวะ เรื่องพญามาร จึงทำให้เราดำเนินชีวิตและตั้งเป้าหมายชีวิตได้ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อที่จะมุ่งไปสู่ที่สุดแห่งธรรม ท่านช่วยปิดประตูอบาย และเปิดหนทางสวรรค์นิพพานให้กับเรา อีกด้วย

ท่านเป็นผู้มีพระคุณต่อเราและชาวโลกเป็นอย่างยิ่ง บุคคลผู้ให้สรวง ให้ที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง ถือว่า **“เป็นบุคคลที่ควรบูชาอย่างยิ่ง”** พระเดชพระคุณหลวงปู่มีน้ำใจประดุจพระบรมโพธิสัตว์ ท่านได้สละชีวิตจนกระทั่งค้นพบพระรัตนตรัยภายในตัว ให้หวนกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง เป็นพยาน ในการตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะหลังจากพุทธปรินิพพานไปแล้ว ๕๐๐ ปี การปฏิบัติให้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายในก็ค่อย ๆ จางหายไป เหลือเพียงแค่พระรัตนตรัยภายนอก ที่คนทั่วไปเข้าใจเพียงว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ เจ้าชายสิทธัตถะ ที่สละราชสมบัติออกผนวช และได้ตรัสรู้ธรรมเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม คือ คำสอนของพระองค์ มี ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ ได้ถูกจารึกไว้ในพระไตรปิฎก พระสงฆ์ คือ ผู้ทรงจำคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเป็นผู้สืบทอดอายุพระพุทธศาสนา ส่วนใหญ่ก็ทราบกันเพียงแค่นี้ แต่จะให้ลึกซึ้งจนกระทั่งลงมือปฏิบัติให้เข้าถึงตัวจริงของพระรัตนตรัยภายในนั้น หาได้ยาก

จวบจนกระทั่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ของเรา ได้ชี้แจงแสดงเรื่องความเป็นจริงเกี่ยวกับพระรัตนตรัยทั้งภายในและภายนอก เราจึงได้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งด้วยตัวของเราเอง และรู้ว่าพระรัตนตรัยมีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุก ๆ คนในโลก ไม่ว่าจะเชื่อชาติ ศาสนา เผ่าพันธุ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือมีความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างไรก็ตาม

แม้จะมีความหลากหลายในภายนอก แต่ก็มีสิ่งที่เหมือนกันอยู่ภายใน คือ มีพระรัตนตรัย ในตัว ซึ่งทุกคนสามารถเข้าถึงได้ ด้วยวิธีการหยุดใจ ซึ่งท่านมักจะพูดตอกย้ำอยู่เสมอว่า **“หยุดเป็นตัวสำเร็จ”** คือ ถ้าหยุดใจไว้ในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ แล้ว จะต้องเข้าถึงพระรัตนตรัย ภายในอย่างแน่นอน

ตลอดชีวิตพระเดชพระคุณหลวงปู่ ท่านได้เมตตาพร่ำสอน เคี้ยวขี้มูกให้ทุกคนลงมือ ปฏิบัติธรรมกันอย่างจริงจัง เพราะท่านรู้ว่าสิ่งนี้สิ่งเดียวเท่านั้น ที่จะทำให้พ้นจากการเป็นบ่าว เป็นทาสของพญามารได้ แล้วท่านก็ตั้งมโนปณิธานที่จะปราบมารให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ ตราบได ที่มารยังไม่หมดท่านก็ยังไม่วางใจนิพพาน จะรื้อสัตว์ชนสัตว์เรื่อยไป และจะขอเข้านิพพานเป็นคน สดุดท้าย

บุคคลผู้เสียสละและมีมโนปณิธานสูงส่งยิ่งใหญ่เช่นนี้ นับเป็นบุคคลที่หาได้ยากยิ่งในโลก หากไม่มีการมาบังเกิดของท่าน เราก็จะหมดโอกาสที่จะได้มาพบกับหนทางอันประเสริฐ ชีวิตเราก็คงจะไร้แก่นสารและไร้ที่พึ่ง

เราตามระลึกนึกถึงพระคุณของท่าน จึงได้มาพร้อมเพรียงกันเพื่อที่จะมาสร้าง ประวัติศาสตร์ชีวิตอันงดงาม สิ่งที่เราได้แสดงออกต่อท่านนี้ เป็นเพียงแค่เรื่องเล็กน้อย เมื่อเทียบกับคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ และพระคุณอันหาประมาณมิได้ของท่านที่มีต่อเราและชาวโลก ตลอดจนสรรพสัตว์ทั้งหลาย แต่ถึงกระนั้นก็เป็นสิ่งที่เราควรจะทำ เพื่อบูชามหาปูชนียาจารย์ผู้มีพระคุณอัน ประเสริฐของเรา

Phramongkolthepmuni (Sodh Candasaro), the Mara Vanquisher, brought the world into brightness through the Triple Gem within, enabling mankind to know the blueprint of life concerning the eighteen transcendental inner bodies and have a correct understanding of the law of karma, defilements, and the story of Mara. He guided us to live our lives righteously and set our life goals correctly, that is, to aim for the Utmost Dhamma. He helped close the door to hell and open the way to heaven and Nirvana for us as well.

His teachings are of great benefit to us and the world. The one who introduced us to the true refuge is “the one most worthy of respect.” Luang Pu had the heart of a *Bodhisattva*. He put his life at stake meditating until he discovered the Triple Gem within, bringing back the lost knowledge to mankind, reassuring the Enlightenment of the Buddha. Five hundred years after the passing of the Lord Buddha, the practice to attain the Triple Gem within gradually faded away, leaving only the external Triple Gem which people now understand that the Buddha is Prince Siddhartha who abdicated, ordained, and attained enlightenment as the Buddha, the Dhamma is the Buddha’s teachings consisting of 84,000 topics recorded in the Tripitaka, and the Sangha refers to monks who study and pass on teachings of the Lord Buddha from generation to generation. Most people know the Triple Gem this way. It is extremely rare to find an individual who practices and can attain the internal Triple Gem.

Luang Pu was the one who demonstrated the truth about the Triple Gem, both internally and externally. As a result, we have come to understand it clearly for ourselves, knowing that the Triple Gem is inherent in every human being regardless of race, religion, ethnicity, traditions, or beliefs.

Despite the external diversity, there is one thing internally in common that everyone can attain by stopping one’s mind, that is, the Triple Gem within. Luang Pu always taught that “ ‘Stop’ is the key to success.” In other words, if you stop your mind within the center of the body at the seventh base of the mind, you will surely attain the Triple Gem within.

Throughout his life, Luang Pu taught everyone to seriously practice the Dhamma and meditation because he knew that this is the only way to escape from being a slave to Mara. He made the determination to defeat Mara until it is eliminated. Luang Pu chose not to enter Nirvana unless Mara is completely eradicated. He chose to be the last person to enter Nirvana.

Such a person requires great sacrifice and strong determination. He is considered a rare person in the entire world. If there had been no birth of Luang Pu, we would have lost the opportunity to discover the virtuous path and our lives would have been directionless without refuge.

We got together on this occasion to recollect his contribution to mankind and create a beautiful history of our lives. What we have done is just a little thing, compared to his great virtue and immeasurable grace to us, the world, and all living beings. Nonetheless, it is what we should be doing to pay gratitude to our great Master.





ทบทวนบุญธรรมยาตรา กัตถุญญชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

พ. วิชาญ ธรรมยาตรา  
2565

เราเกิดมา มีเป้าหมายที่จะเอากายหยาบมาทำความบริสุทธิ์ หยุดนิ่งให้เข้าถึงพระธรรมกายภายใน เพื่อที่เราจะได้พ้นจากสิ่งที่พญามารบังคับบัญชาเอาไว้ และใจของเราจะได้หลุดจากความโลภ ความโกรธ และความหลง

ในตอนนั้น..เรายังมีกายหยาบที่แข็งแรงที่จะสู้กับกิเลสได้ เพราะฉะนั้น..เราอย่าเอาใจไปติดกับเรื่องอะไรภายนอก เพื่อให้ใจของเราอยู่กับตัว พอใจอยู่กับตัวนาน ๆ เข้า..ความสงบและความสว่างก็จะเกิดขึ้น แล้วความบริสุทธิ์ก็จะตามมา คือ..จากที่เราเคยมืดก็จะสว่าง หรือจากที่เราเคยสว่างอยู่แล้วก็จะสว่างมากขึ้น จนกระทั่งดวงธรรมและองค์พระเกิดขึ้น

เราทุกคนนั้นไม่ว่าหญิงหรือชายล้วนเกิดมาเพื่อเป็นพระธรรมกายภายในกันทั้งสิ้น

We were born with the goal of purifying our physical bodies and stopping our minds to attain the Dhammakaya within so that we will be able to escape Mara's control and our minds will be freed from greed, anger, and delusion.

Now, we still have strong and healthy bodies that can fight our own defilements. Therefore, we shall not attach our minds to any external objects or issues. Keep our minds within our bodies. When our minds are satisfied to be within ourselves for a longer period, we will experience peace and inner brightness, which will be followed by the purity of the mind. If we experienced darkness within before, there will be brightness within. If we already experienced brightness, it will be brighter, and eventually, we will see the Dhamma sphere and the Buddha image within.

All of us, whether female or male, were born to attain the Dhammakaya within.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

ทำบุญจะได้บุญมากไม่มีประมาณนั้น ฐานของใจต้องบริสุทธิ์ ต้องเกลี้ยง ใส ใส ใจต้อง  
เย็น ใสในระดับที่เราเห็นความบริสุทธิ์ภายในของตัวเราได้ เป็นดวงใส ๆ หรือองค์พระใส ๆ  
ถ้าเราทำอย่างนี้ได้..ทำน้อยก็ได้บุญมาก ทำมากก็ได้บุญมากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้นไป

บุญนี้เป็นบ่อเกิดแห่งความสุขและความสำเร็จในชีวิตของเรา ตั้งแต่เราเป็นปุถุชน  
จนกระทั่งเป็นพระอรหันต์ จะส่งผลให้เราไปสู่เทวโลก เป็นบันไดนำไปสู่สุคติโลกสวรรค์ และจะ  
เป็นเสบียงบุญให้เราได้สร้างบารมีต่อไปในภพเบื้องหน้า

When making merit, we will gain the highest amount of merit if our minds are  
pure, clean, and clear to the point that we are able to see the pureness. The purity of  
the mind is shown by the appearance of the crystal sphere or the crystal Buddha image.  
If our minds can achieve this level of purity, we will gain more merit even for a small  
merit-making act. And for a large merit-making act, we will gain even larger merit.

Merit is the source of happiness and success in our lives, bearing its fruits when  
we still are ordinary people until achieving enlightenment. Merit also leads us to heaven.  
It provides us with the steps leading to heaven. In our next lives, the fruit of merit will  
give us all the necessary means to pursue Perfections.



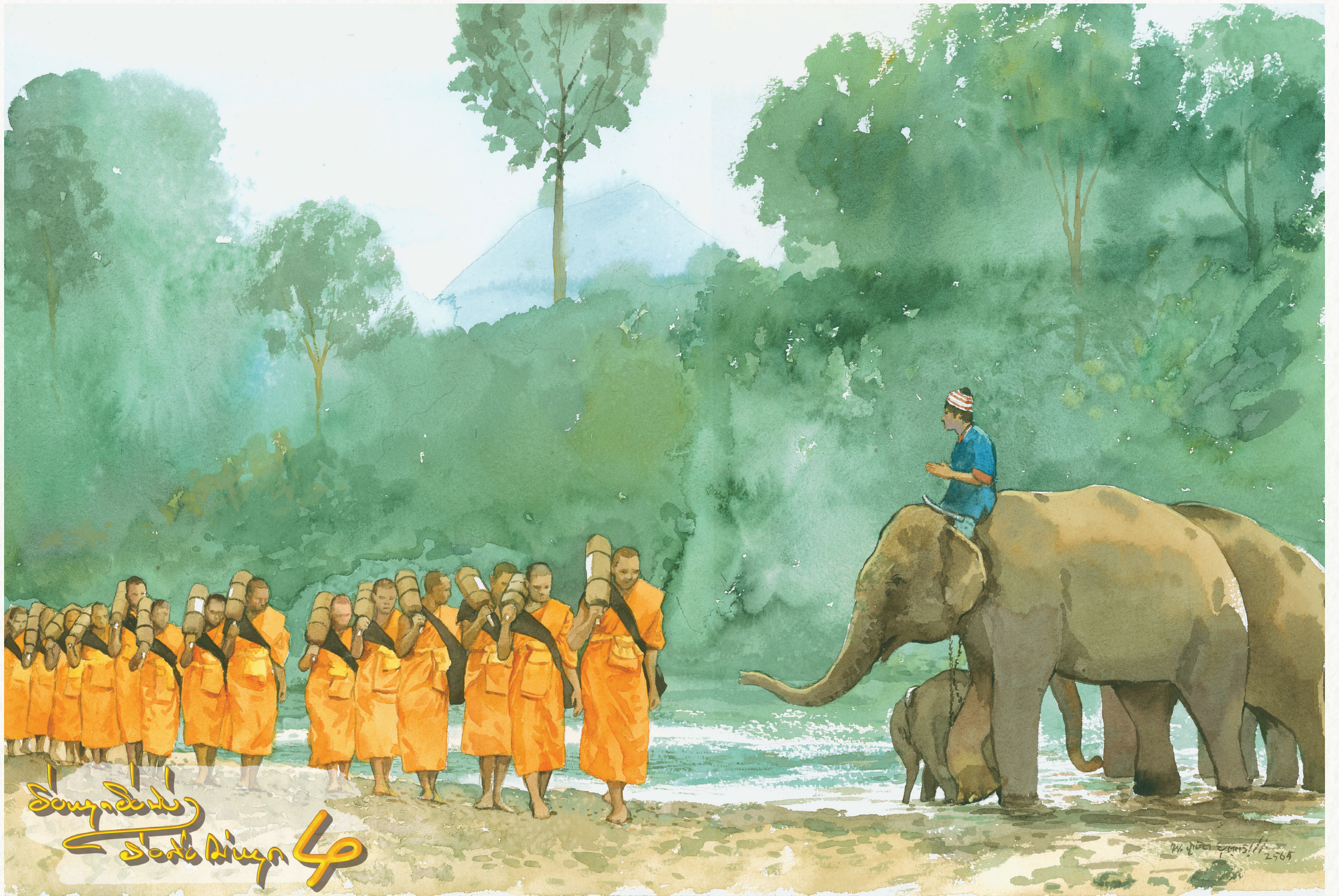
ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๗

เราต้องทบทวนตัวเอง สอนตัวเอง ไม่มีใครสอนตัวเราได้ดีเท่ากับตัวเราสอนตัวของเราเอง ให้ตั้งใจฝึกจิตของเราให้บริสุทธิ์ยิ่งขึ้นไปเรื่อย ๆ สิ่งใดที่ทำให้จิตของเราไม่บริสุทธิ์..ต้องออกห่าง ให้เตือนตัวของเราเอง ยิ่งในยุคนี้..สื่อต่าง ๆ คอยที่จะดึงใจของเราให้ออกห่างจากแหล่งของความบริสุทธิ์ ฉะนั้น..เราก็ต้องหมั่นรักษาใจของเราให้บริสุทธิ์ให้ได้ตลอด

แม้เรามีภารกิจภาระงานแต่ก็อย่าดูเบาในเรื่องของการนั่งธรรมะ ให้ตั้งใจฝึกใจให้ละเอียดกันขึ้นไปเรื่อย ๆ เพราะเราจะได้มีที่พึ่งภายในกันจริง ๆ เมื่อกาลเวลาผ่านไป..ใจของเราก็ต้องละเอียดยิ่ง ๆ ขึ้นไป ซึ่งเราเกิดมาก็เพื่อวัตถุประสงค์นี้

We need to review ourselves and teach ourselves. No one can teach us as well as we teach ourselves. Let us focus on training our minds to be purer. Let us remind ourselves that anything that can contaminate our minds must be avoided. Especially now that the media constantly diverts our minds away from the source of purity. Therefore, we must always maintain the purity of the mind at all times.

Even though we have duties, we should not pay little attention to meditation. Let us concentrate on training our minds to be more refined, and then we will find refuge within. As time passes, our minds must become more refined. We were born to pursue this goal.



วัดบวรนิเวศ  
วัดบวรนิเวศ ๔

วัดบวรนิเวศ ๒๕๖๕

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์

“รสแห่งธรรมชนะรสทั้งปวง” เพราะความสุขที่แท้จริงที่ทุกคนแสวงหาและปรารถนานั้น มีรวมประชุมกันอยู่ในพระธรรมกายเท่านั้น และมนุษย์ทุกคนบนโลก..ทุกเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์ก็ล้วนมีพระธรรมกายอยู่ในตัวด้วยกันทั้งสิ้น!!

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ได้ตรัสเอาไว้ว่า “ความยินดีในธรรมชนะความยินดีทั้งปวง รสแห่งธรรมชนะรสทั้งปวง การประพฤติธรรมเป็นความดี การบำเพ็ญกุศลเป็นความดี การให้ความอนุเคราะห์แก่หมู่สัตว์ทั้งหลายก็เป็นความดี และธรรมที่ประพฤติดีแล้วย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม และนำความสุขมาให้”

“The taste of Dhamma surpasses all other tastes.” The true happiness that everyone searches and wishes for can be found through the Dhammakaya within only. All human beings, regardless of ethnicity, religion, or race, have the Dhammakaya within!!

The Lord Buddha said, “The joy of Dhamma triumphs over all joys. The taste of Dhamma exceeds all other tastes. Practicing meditation is a virtue. Making merit is a virtue. Practicing generosity by giving to all beings is a virtue. Virtue will protect and bring happiness to the one who practices it.”



สวนพฤกษศาสตร์  
สวนดอกไม้ 4

พ. จุฬาลงกรณ์  
2565

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

เมื่อเข้าถึงพระธรรมกาย จะรู้จักและเข้าใจกับคำว่า “รสแห่งธรรมชนะรสทั้งปวง” นั้นเป็นอย่างไร และมีรสชาติอย่างไร เพราะรสอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็น..เปรี้ยว หวาน มัน หรือ เค็มนั้น..เรายังสามารถที่จะรับรู้ได้ด้วยลิ้น แต่รสแห่งธรรมต้องรับรู้ด้วยใจ และจะรับรู้ได้ ก็ต่อเมื่อใจหยุด

เมื่อใจเราหยุดนิ่งแล้ว ไม่ว่าจะนั่ง นอน ยืน เดิน หรือ..จะคิด พูด ทำอะไรก็ตาม เรา จะเกิดความพึงพอใจอยู่ตลอดเวลา (หรือพูดง่าย ๆ ว่า..เราจะอรรอยตลอด ๒๔ ชั่วโมงทั้งกลางวัน และกลางคืน)

ไม่เหมือนกับรสเปรี้ยว หวาน มัน เค็ม..ที่เมื่อเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วก็ดับไป (คือ.. พอเลยลำคอไปแล้วเราก็ลืม) แต่รสแห่งธรรมนี้ไม่มีลืม และทำให้เกิดความพึงพอใจในระดับ ที่พระมหากัปปินะถึงขั้นรำพึงออกมาว่า “สุขจริงหนอ” เลยทีเดียว เพราะฉะนั้น..รสแห่งธรรม จึงชนะรสทั้งปวง

When we attain the Dhammakaya within, we will know and understand the sentence: “The taste of Dhamma surpasses all other tastes.” We will know what Dhamma tastes like. Other tastes whether sweet, sour, creamy, or salty can be sensed by our tongues. However, the taste of Dhamma must be perceived by our minds and only when our minds stop.

When our minds completely stop, whatever we are doing whether sitting, lying down, standing, walking, thinking, speaking, or taking any action, we will be satisfied at all times. (In a simple statement, we are delighted day and night, 24 hours.)

This is not the same as the other tastes such as sour, sweet, creamy, or salty that are first sensed, then linger a bit, and finally disappear. (As soon as the food with those tastes passes down our throat, soon afterward we forget them.) But, the taste of Dhamma is never forgotten. It creates a satisfying feeling so great that Phra Mahakappina uttered “so happy.” Therefore, the taste of Dhamma triumphs over all other tastes.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูขามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ณ วัดบ่อทอง จังหวัดปทุมธานี

เมื่อใดที่เราได้รับรสแห่งธรรมแล้ว เมื่อนั้นเราจะยังประโยชน์สุขให้เกิดขึ้นแก่ตัวเองและต่อโลก เพราะเราจะทราบชัดด้วยตัวเองว่า..สิ่งใดเป็นงานที่แท้จริงของการเกิดมาเป็นมนุษย์ และตัวเราก็จะมีมหากรุณาเกิดขึ้น คือ..เรารักตัวเองอย่างไร เราก็จะรักเพื่อนมนุษย์อย่างนั้น

ที่สำคัญตัวเราเองจะมีใจมุ่งตรงต่อจุดหมายปลายทางของชีวิต โดยมีมรรคผลนิพพานเป็นแก่นสาร อีกทั้ง..ยังมีความปรารถนาอยากจะทำให้คนทั้งโลกได้เข้าถึงพระธรรมกายและมีความสุขเช่นเดียวกันกับตัวเรา ซึ่งความปรารถนาเช่นนี้เป็นความปรารถนาที่ยืนอยู่บนพื้นฐานของเจตนาอันบริสุทธิ์อย่างแท้จริง

Whenever we have the taste of Dhamma, we will bring happiness to ourselves and to the world. We will clearly know our true duty of being born as human beings, and we will be compassionate towards ourselves and others. We will love other human beings as we love ourselves.

Most importantly, our minds will focus on the ultimate goal which is the path to Nirvana. Moreover, we wish for everyone in the entire world to attain the Dhammakaya within and to find happiness within. These wishes are rooted in the pure intent of our minds.



พ. ภูษิตา ชุตติวิมล ๒๕๖๕

สงฆ์เดิน  
— สวดมนต์ ๔

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๖

มนุษย์ส่วนใหญ่มักจะแสวงหาสิ่งที่ไร้สาระและนำติดตัวไปในภพเบื้องหน้าไม่ได้ แต่กลับไม่ให้ความสำคัญกับสิ่งที่เป็สาระแก่นสารของชีวิตและนำติดตัวไปได้

ที่เป็นอย่างนี้เพราะบางคนไม่รู้ หรือบางคนถึงรู้แต่ก็ไม่ทำ เพราะฉะนั้น..เราจะต้องให้ความสำคัญกับการทำใจหยุดนิ่ง..ให้เข้าถึงสิ่งที่มีจริงอยู่ภายใน

ตลอดเส้นทางสายกลางที่จะไปสู่ที่สุดแห่งธรรมนั้นเป็นเส้นทางแห่งความสุข และไม่มีเส้นทางใดที่จะให้ความสุขเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ เท่ากับเส้นทางสายกลางนี้ โดยความสุขจะบังเกิดขึ้นทุกขั้นตอนของการเข้าถึง ตั้งแต่สุขน้อย ๆ เพิ่มขึ้นไปเป็นสุขปานกลาง จนกระทั่งไปถึงสุขอย่างยิ่ง

Most people tend to seek inessential things that cannot be taken with them to their next lives. They do not pay attention to the essence of life that is applicable to their next lives.

Most people do not have this kind of knowledge, and those who do may not take the necessary action. We must focus our minds to be still and to attain the truth that lies within us.

Along the middle way that leads to the Utmost Dhamma, happiness will be found. There is no other way that will be filled with greater happiness than the middle way. Happiness will occur every step on the middle way starting small, and increasing to moderate, and ultimately the greatest happiness.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ณ อนุสรณ์สถานมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี (โลดัสแลนด์)

การปฏิบัติธรรม คือ..กรณียกิจหรือเป้าหมายชีวิตที่แท้จริงของการเกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นกิจที่ควรทำอย่างยิ่งของมนุษย์ทั้งหลาย เพราะเป็นงานที่จะทำให้เราได้รู้จักกับตัวเองและแผนผังชีวิตของตัวเอง อีกทั้ง..ยังเป็นไปเพื่อการทำพระนิพพานให้แจ้งและขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป

ดังนั้น..เราควรปฏิบัติธรรมทุกวันควบคู่กับการทำมาหากินและปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ คือ..ให้ภารกิจกับจิตใจนั้นไปด้วยกัน ซึ่งการที่เราประกอบธุรกิจการงานก็เพื่อต้องการแสวงหาทรัพย์มาเลี้ยงสังขารและมาสร้างบารมี แต่เราก็ต้องรู้จักกับหลักของชีวิตและทำความเข้าใจว่า “อะไรเป็นกรณียกิจ และอะไรเป็นอกรณียกิจ” แล้วเราก็ต้องให้ความสำคัญกับกรณียกิจให้มาก ๆ เพราะสิ่งนี้คือเป้าหมายชีวิตของการเกิดมาเป็นมนุษย์ในแต่ละภพชาติของเรา

Meditation practice is our true mission or goal of being born as human beings. It is a task that all of us have to do as it will enable us to know the blueprint for our lives. Moreover, meditation will enable us to be enlightened and rid ourselves of all defilements.

Therefore, we should practice meditation every day along with making a living and performing other duties. We must do both, making a living and practicing meditation. We work to earn money for taking care of our bodies and making merit to pursue Perfections. We must learn and understand the principle of life and must be able to understand “what our true mission is and what is not.” Then, we must value our true mission because it is our life goal as human beings.



สวนเกษตรอินทรีย์  
Sri Songkhro Farm

พ.จตุร อุตทวิ  
2565

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กัตถุญญชามหาปุชเนียจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๑

“การปฏิบัติธรรม” ถือเป็นชีวิตจิตใจของทุกคน ซึ่งเราจะต้องยึดเรื่องนี้เป็นหลักเลย ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้นเป็นเรื่องรอง คือ..ไม่ว่าเราจะมีภารกิจอันใด..ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอน เราต้องฝึกฝนใจให้หยุดให้หนึ่งอยู่ภายใน และฝึกวางใจที่ศูนย์กลางกายให้เป็น

ถ้าหากเราฝึกฝนบ่อย ๆ เราก็จะเกิดความคุ้นเคย แล้วใจของเราก็จะหยุดนิ่งอยู่ภายใน จนทำให้สิ่งที่เราเคยรู้สึกยากก็จะง่ายขึ้น หรือ..จากที่เราเคยมืดก็จะสว่าง, จากที่เราเคยฟุ้งก็จะ เป็นสมาธิ, จากที่เราเคยมีทุกข์ก็จะมีสุข และจากที่เราเคยอึดอัดก็จะเบิกบาน ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับว่า “เราจะเอาจริงแค่ไหน” เท่านั้นเอง

“Meditation practice” must be held closest to our lives and hearts. It must be our main concern, and all other matters must be secondary. Whatever our tasks are from waking up to going to bed, we must also train our minds to stop and be still within and keep our minds at the centers of our bodies.

If we practice often, we will get used to meditation, and our minds will be still within our bodies. Train the minds until our experiences on meditation change from being difficult to easy, from darkness to brightness, from wandering minds to still minds, from suffering to happiness, or from feeling discomfort to feeling joy. Realization of the change will depend on “how serious we take on the practice.”



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๗

การปฏิบัติธรรมถือเป็นฐานรองรับของทุกสิ่ง เมื่อฐานของใจใส จะคิด จะพูด จะทำอะไร  
อารมณ์ก็จะสดใส เบิกบาน และมีกำลังใจในการสร้างความคิด เพราะฉะนั้น..การปฏิบัติธรรมนี้จึง  
เป็นเรื่องที่สำคัญมาก

Meditation practice is the foundation for everything. When the foundation of the  
mind is bright and clear, thoughts, speeches, and actions will be joyful, and cheerful.  
We will feel encouraged to do good deeds. Therefore, meditation practice is critically  
important.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

ใครที่มาเกิดชาตินี้แล้วได้รู้จักกับศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ คนนั้นถือว่าเป็นผู้ที่บุญมาก เพราะศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ นี้เป็นทางที่พระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลาย..ต่างเพียรอดสาหัส สร้างสมบารมีกันมานับภพนับชาติไม่ถ้วน อีกทั้งยังได้สละทรัพย์สมบัติและความสะดวกสบายต่าง ๆ ในทางโลก แม้กระทั่งสมบัติจักรพรรดิที่กำลังจะบังเกิดขึ้นภายใน ๗ วัน..ก็มีได้ทรงอภัยอาวรณ์หรือจิตใจในสมบัติจักรพรรดิเลย เพื่อต้องการที่จะรู้จักกับศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นต้นทางที่จะนำไปสู่พระนิพพาน

เพราะฉะนั้น..การที่เราเกิดมาแล้วได้ยิน ได้ฟัง และได้ปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ นี้จึงไม่ใช่เรื่องบังเอิญ แต่เป็นเพราะบุญในตัวที่เราได้สั่งสมมามีจำนวนมากนั่นเอง

Anyone who is born as a human being and gets to know the seventh base of the mind at the center of the body is considered to be very fortunate because the seventh base of the mind at the center of the body is the path of the Buddha and Arahants who pursued Perfections with perseverance in their countless lifetimes. The Lord Buddha gave up all treasures and comforts of the world, even the imperial treasure that was about to appear within seven days. He did not miss or felt attached to the imperial treasure. His desire was to learn about the seventh base of the mind at the center of the body, which is the start of the path to Nirvana.

Therefore, it is not a coincidence that we were born and get to know, learn, and practice to reach the seventh base of the mind at the center of the body. It was because of tremendous merit that we have accumulated in many lifetimes.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ณ วัดบางปลา จังหวัดนครปฐม

มนุษย์สามารถพัฒนาตัวเราไปได้ไกลจากมนุษย์ธรรมดา เป็นผู้ทรงอภิญญาก็ได้ เห็นต้นเหตุของความทุกข์ทรมานของชีวิตก็ได้ พัฒนาให้พ้นทุกข์ก็ได้ หมดกิเลสได้ ซึ่งทั้งหมดอาศัยหยุดกับนิ่ง

เพราะฉะนั้น..เราทำฐานตรงนี้ให้หนึ่งแน่น อย่างนุ่มนวลควรแก่การงานที่จะไปศึกษาเรียนรู้ พัฒนาทั้งกายและใจได้

ดังนั้น..เรื่องหยุด เรื่องนิ่ง เป็นเรื่องที่สำคัญ เรามาถูกทางแล้วที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ พระผู้ปราบมาร ท่านสอนมา เหลือแต่ฝึกให้คล่องให้คุ้นเคยกับภายใน

As humans, we can train ourselves to be better than ordinary humans. Through training, we can gain Superknowledge, understand the source of suffering, and ultimately end the suffering by ridding ourselves of all defilements. To be able to accomplish these, our minds must be trained to stop and be still.

When our minds become still at the seventh base of our bodies, firmly, gently, and continuously, we will be able to learn and improve our bodies and minds.

Therefore, stopping and being still for the mind is important. We are on the right track, which Luang Pu, the Mara Vanquisher, taught us. The rest is to train our minds until they are used to being still within.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูชมหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๘

เราต้องให้ความสำคัญกับการปฏิบัติธรรม เพราะเป็นเป้าหมายสำคัญ ฝึกใจให้หยุดให้นิ่ง เป็นวิถีทางเดียวที่ทำให้ดับทุกข์ได้ เป็นทางเอกสายเดียวเท่านั้น เป็นเอกายนมรรคดับทุกข์ได้ วิธีอื่นดับทุกข์ไม่ได้ ต้องหยุดนิ่งอย่างเดียว ทางเอกสายเดียว คือ หยุด

จะพ้นทุกข์ได้มีทางเดียว จะทำให้หลุดพ้นจากการทุกข์ทรมาน หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะหยุดใจ ทั้งทุกอย่าง ปล่อยวางทุกสิ่ง นิ่งอย่างเดียว ไม่ให้ใจไปเกาะไปเกี่ยวไปเหนี่ยวไปรั้งเรื่องอะไร เพราะพญามารสร้างเรื่องขุ่นข้องที่ทำให้เกิดทุกข์

เราได้คำประเสริฐจากพระเดชพระคุณหลวงปู่ คือ “หยุดเป็นตัวสำเร็จ” ซึ่งเป็นวิถีทางเดียวเท่านั้นที่จะดับทุกข์ได้ ดังนั้น..ต้องปฏิบัติธรรมกันทุกคน

We must give priority to meditation practice because it lets us achieve the important goal of training our minds to stop and be still. It is the only way to end suffering. There is no other alternative. To end suffering, one must stop the mind and keep it still. The only way is to stop the mind.

There is only one way to end suffering. To escape from suffering and all defilements, we have to stop our minds. We can achieve this by letting go, dropping everything, putting it all down, and just keeping our minds still. Detach our minds from all matters as they are created by Mara to cloud our minds and cause suffering.

Luang Pu gave us the maxim “ ‘Stop’ is the key to success,” which is the only way to end suffering. Therefore, everyone must practice meditation.



เรื่องคุณธรรม  
เรื่องคุณ 4

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูชมหาปูชนียาจารย์

ต้องนั่งธรรมะกันทุกวันนะ เพราะเป็นเป้าหมายหลักของการที่เรามาสืบสร้างบารมี เพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายภายในตัว อย่าให้คำว่าเข้าถึงพระธรรมกาย เป็นเพียงแค่คำลอย ๆ หรือได้ยินแต่ชื่อเท่านั้น เราต้องเข้าถึงกันให้ได้จริง ๆ ถ้าใจใส เมื่อใจสบายก็จะเข้าถึงพระธรรมกาย ง่ายนิดเดียว

ใครนั่งธรรมะทุกวันจะอยู่ในสายตาของเทวดา เพราะเทวดาก็จะคอยอนุโมทนา จะริบสายตาของชาวสวรรค์ เพราะเทวดาก็ได้บุญกับเราด้วย การอนุโมทนาบุญเป็นทางมาแห่งบุญ ถึงเรียกว่า “อนุโมทนามัย”

เพราะฉะนั้น..ใครนั่งธรรมะทุกวันจะอยู่ในสายตาสวรรค์ ถ้าหากทุกคนเข้าถึงพระธรรมกายภายในกันหมด จิตจะมีพลัง กระแสแห่งความสุขจะขยาย

ดังนั้น..ต้องให้มานั่งธรรมะกันทุกคน เพราะเพื่อประโยชน์ต่อตัวเราเอง

We must meditate every day because the main goal in our pursuit of Perfections is to attain Dhammakaya within. Do not let Dhammakaya be understood only as a word or name. We must attain the Dhammakaya within. We can do it. When our minds are clear and comfortable, it will be easy to attain the Dhammakaya within.

Those who meditate every day are in the sight of celestial beings because they want to rejoice in their merit as celestial beings can gain merit only by rejoicing in the merit of others. Rejoicing in the merit of others is a way one can earn merit for themselves. This is called “*Anumodanamaya.*”

Therefore, if we meditate every day, we will be in the sight of celestial beings. If all of us attain Dhammakaya within, our minds will gain more power, and the stream of happiness will expand.



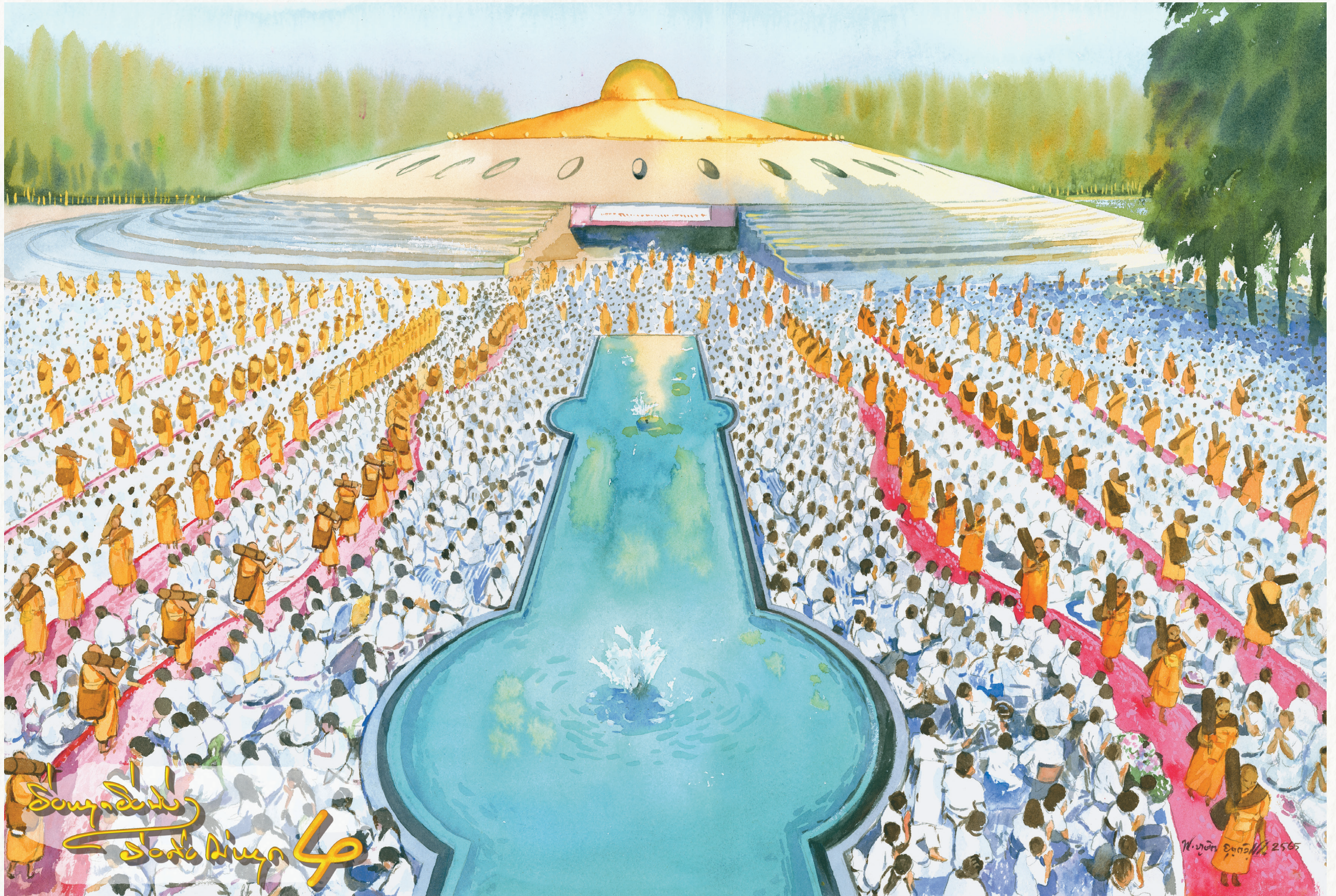
ทบทวนบุญธรรมยาตรา กัตถุญญชามหาปุชเนียจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๖

เรายังมีกายหยาบอยู่ซึ่งมีความสำคัญมาก อย่าเอาสังขารไปถล่มทลายกับเรื่องที่ไม่เป็นสาระแก่นสาร ไปติดกับเรื่องกะโหลกกะลา สังขารมีเพื่อไว้ทำหยุดนิ่ง ดิ่งไม่หยุด ซึ่งชีวิตของผู้ที่ไม่รู้อะไรเลยเอาสังขารไปถล่มทลาย ไปกินเที่ยวเล่นต่าง ๆ เข้าทางพญามารเลย เพราะพญามารทำให้เป็นอย่างนั้น มารมันบังคับ ทั้งกิเลสมาร เทวบุตรมาร มัจจุมาร ชนธมาร และอภิสังขารมาร

ตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ดี ทหารกองทัพธรรมไม่มีวันปลดประจำการ ประจำการจนวันสุดท้าย ให้เป็นตำนานของการสร้างบารมี ต้องประจำการจนกระทั่งถึงวันสุดท้าย เมื่อกลับไปดุสิตบุรีก็ไปทำงานต่อ ทหารกองทัพธรรมไม่มีวันเว้นวรรค ประจำการทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

We still have the human body which is very important. Do not put our lives at risk on pointless matters or damaging activities such as drinking, nightlife, gambling, etc. We must use our strength in the effort to stop the minds and keep them still. Then, we can take the inner journey. People who do not know the truth of life may put their lives at risk, which is what Mara wants. Mara creates obstacles to doing good deeds in the forms of defilements (*Kilesa-mara*), deities (*Devaputta-mara*), death (*Macca-mara*), aggregates (*Khandha mara*), and Karma-formations.

Do our best in practicing meditation: Dhamma soldiers never retire. We are on duty until the last day of our lives. Be part of the legend by pursuing Perfections until the end. Then, we will go back to Dusita Heaven to continue our work. As Dhamma soldiers, we never have a break, we will be on duty in this world and the next.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

ไม่มีอะไรจะประเสริฐเท่ากับการฝึกจิตของเราให้หยุดนิ่ง เมื่อใจเราหยุดนิ่งได้แล้ว จะยิ่งใหญ่กว่าการเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ แต่ถ้าหากยังไม่นั่งธรรมะก็อย่าหวังเลยว่า “จะได้เจอความสุขภายใน ไม่มีวันที่จะได้เจอเลย” เพราะเรานั่งธรรมะ ก็เพื่อให้เจอกับความสุขภายใน

ถ้าไม่มีความสุขและยังไม่นั่งธรรมะ อย่ว่าแต่ชาตินี้ไม่ได้เจอความสุขเลย จะหาความสุขไม่เจอเลยแม้แต่เพียงชาติเดียว ความสุขมีอยู่ที่เดียว..ที่เกิดจากใจหยุดนิ่ง ซึ่งเป็นสิ่งที่อัศจรรย์มาก แต่อยู่เฉย ๆ ก็มีความสุขได้ ทำนี่ ๆ โดยที่ไม่ต้องไปแสวงหาอะไรเลย พระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเคยตรัสไว้ว่า “สุขอื่นนอกจากหยุดจากนิ่งไม่มี”

พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารก็สอนเอาไว้ “หยุดเป็นตัวสำเร็จ” เรามีบุญมาก ที่ได้มารู้จักกับสุดยอดวิชา ดังนั้น..เราต้องกวาดล้างตัวเราเอง ฝึกใจให้หยุดนิ่ง..ให้ไปเจอกับความสุขภายในกันทุกคน

Nothing is as precious as training our minds to be still. The achievement of stopping and stilling our minds is greater than being an emperor. If you do not practice meditation, “do not expect to discover happiness within, no way.” To find happiness within, you must meditate.

If you are unhappy and yet do not practice meditation, you will be unable to find true happiness in your entire life and in your future lives as well because true happiness can be found by stopping and stilling the mind. It is amazing that by doing nothing, we can be happy. No need to search for it. The Lord Buddha once said, “there is no happiness other than stopping and stilling the mind.”

Luang Pu, the Mara Vanquisher, taught us, “ ‘Stop’ is the key to success.” We are fortunate to know the supreme knowledge; so, we have to be diligent in training our minds to be still and find happiness within.



วัดบวรนิเวศ  
วัดบวรนิเวศ ๔

พ.ศ. ๒๕๖๕

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๗ ณ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสร้างบารมีมายาวนาน ท่านต้องสละทรัพย์ อวัยวะ และชีวิตมา นับครั้งไม่ถ้วนเพื่อบรรลุธรรม และสอนสรรพสัตว์ทั้งหลายให้พ้นทุกข์ ให้รู้ว่าเป็นมนุษย์นี้สำคัญ อย่างไร ทำอย่างไรถึงจะพัฒนาชีวิตให้ดียิ่งขึ้น ไปสู่จุดสุดท้ายของชีวิต ให้เห็นความสำคัญทั้งกาย และใจ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าสร้างบารมีเพื่อที่จะสอนมนุษย์ให้รู้จักคำว่า “หยุด” แปลว่า พญามาร กลัวประโยชน์มาก กลัวการที่กายกับใจมารวมกันด้วยการหยุดนิ่ง เพราะถ้าหยุดนิ่งก็จะไปเห็น เรื่องราวของพญามาร นอกจากจะหลุดพ้นจากเงื้อมมือของพญามารได้แล้ว ยังจะเห็นเรื่องราว ของพญามารอีกด้วย และก็จะไปปราบมาร พญามารจึงยัดเวลาให้เราไม่รู้เรื่องเลย เพื่อประโยชน์เดียว คือ หยุดเป็นตัวสำเร็จ

เพราะฉะนั้นพิจารณาให้ดีว่า เราโชคดีที่ได้เจอคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงปู่ คือ “หยุดเป็นตัวสำเร็จ”

ดังนั้น..ยังอยู่ในวัยที่แข็งแรง ต้องให้โอกาสที่จะมาฝึกหยุดนิ่งกันให้เต็มที่

Before attaining Buddhahood, the Lord Buddha pursued Perfections for a long time in numerous lives. He sacrificed his properties, organs, and his life countless times with the goal to attain enlightenment and teach all beings to be free from suffering, know how important it is to be born as human beings and how to improve our lives to be better and better until achieving the ultimate life goal, and understand the importance of body and mind.

The Lord Buddha pursued Perfections in previous lives in order to attain enlightenment and teach people to know the word “stop.” Mara is very afraid of the word STOP. It fears the unity of body and mind, achieved by stopping the mind and keeping it still. As our minds stop and are still, we will see the story of Mara, be able to free ourselves from Mara, and ultimately be able to defeat Mara. This is why Mara has been preventing us from knowing the sentence: ‘Stop’ is the key to success.

Therefore, we have to realize that we are fortunate to have come across the teachings of Luang Pu on “ ‘Stop’ is the key to success.”

Since we are still healthy, we must provide ourselves the opportunity to train ourselves to stop and be still to the full extent.



**ธรรมยาตรา**  
บูชาธรรมพระมงคลเทพมุนี  
(สด จนทสโร) พระผู้ปราบมาร  
ในโครงการธรรมยาตรา ปีที่ 9  
(ออนไลน์)

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

กายใจรวมกันได้ชีวิตก็สดใส มนุษย์ทุกคนมีสิ่งที่สำคัญและยิ่งใหญ่ที่สุดอยู่ภายในตัว คือ การเอากายกับใจมารวมกัน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เอากายกับใจมารวมกัน พระปัจเจกพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์เจ้า ก็เอากายกับใจมารวมกัน เมื่อกายกับใจมารวมกันความอัศจรรย์ก็จะเกิดขึ้น

สิ่งสำคัญที่สุดไม่ได้อยู่นอกตัว แต่อยู่ในตัว อยู่กลางตัว แก่นทุกอย่างอยู่ตรงกลาง แก่นต้นไม้ก็อยู่ตรงกลาง แก่นกายก็อยู่ตรงกลางกาย แก่นชีวิตคือกลางกาย นอกนั้นคือเปลือก และ กระทบ

“แก่นกลางกายจะหาได้เมื่อใจหยุดนิ่ง จะเข้าถึงแก่นกลางกายได้ใจต้องสบาย”

ใจหยุดนิ่งอย่างสบาย เมื่อกายสบายใจสบายจะเข้าถึงแก่นกลางกายได้ แต่ละคนมีสิ่งที่สำคัญที่สุดอยู่ภายในตัว

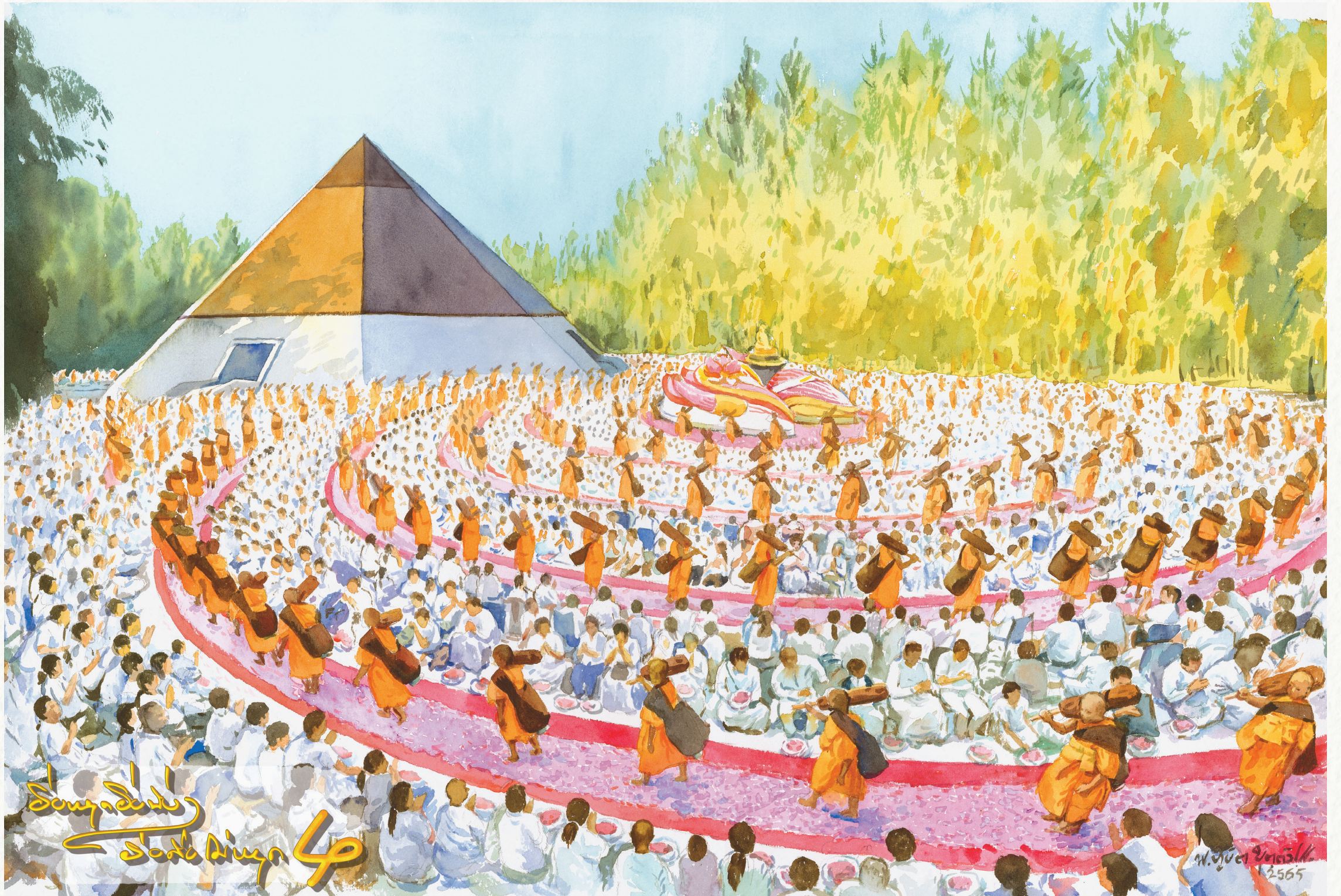
If body and mind are united as one, life will be joyful. What is most important to every human being is the ability to unite the body and mind as one. This will be the greatest thing.

The Lord Buddha, the Paccekabuddha (an individual who independently achieves liberation without the aid of teachers or guides and without teaching others to do the same), and the Arahants all united their bodies and minds in attaining enlightenment. When the body and mind are united as one, you will be astonished.

What is most important to every human being can be found in the middle of the body, not outside. The core of everything is in the middle. For example, the heartwood is in the middle of trees. The rest is just bark and sapwood. The essence of life is in the middle of human bodies.

“The essence of life in the middle of the body can be found when the mind is still. To reach the essence of life in the middle of the body, the mind must be at ease.”

Let the mind stop and be still comfortably. When the body is comfortable and the mind is at ease, the essence of life in the middle of the body can be reached. Each person has what is most important within them.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ณ อนุสรณ์สถานมหาวิทยาลัยพระมงคลเทพมุนี (โลดัสแลนด์)

“หยุดกับนิ่ง” คำนี้ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตในทุกระดับ เพราะเมื่อใจหยุดนิ่ง ทุกอย่างก็สำเร็จ

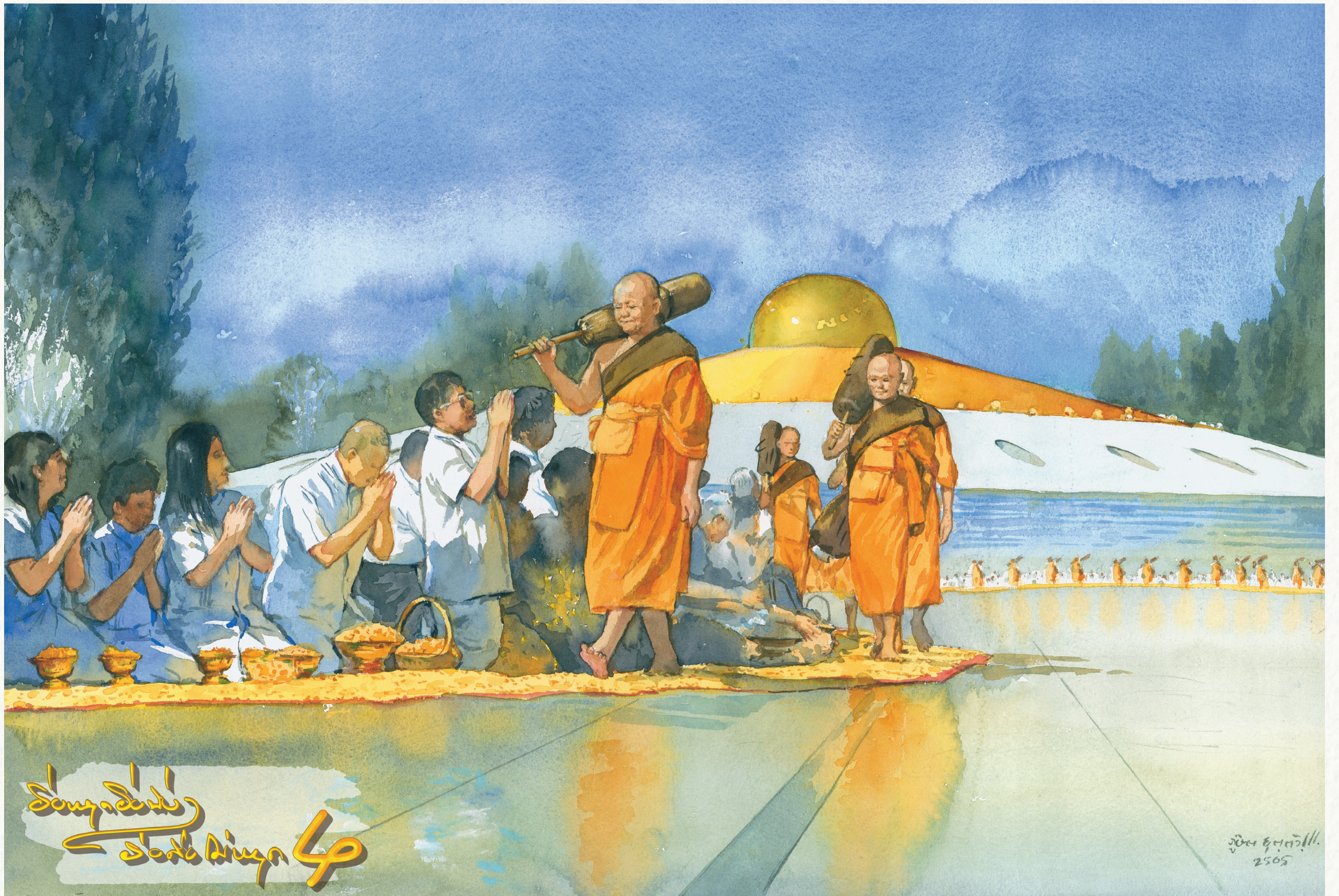
พญามารทำให้ไม่หยุดอยู่กลางกาย ไปติดกับเรื่องกะโหลกกะลา เพราะสิ่งที่สำคัญที่สุดคือหยุดกับนิ่ง สำคัญกว่าทุกสิ่งในโลกและจักรวาล หยุดกับนิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตสังสารวัฏ เราต้องฝึกใจให้หยุด ให้นิ่ง

พระเดชพระคุณคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารสรุปมาให้แล้วคือ “หยุดเป็นตัวสำเร็จ”

“Stop and be still” is a phrase that leads to success in life at all levels because when the mind is still, everything can be accomplished.

Mara makes us unable to stop our minds in the middle of our bodies by clinging our minds to nonsense. So, we must train our minds to stop and be still. It is more important than anything in the world and the entire universe. Stopping and being still is the most important thing in our lives in Samsara (cycle of rebirth).

Luang Pu, the Mara Vanquisher, summarized this in one sentence: “ ‘Stop’ is the key to success.”



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

รู้ตัวกันหรือไม่ว่า..เรากำลังเรียนวิชาที่สำคัญที่สุดในชีวิต คือหยุดกับนิ่ง หยุดกับนิ่งคือสิ่งสำคัญที่สุด หยุดนิ่งดั่งอย่างเดียวก็ดิ่งไม่ยั้ง หยุดกับนิ่งเป็นวิชาที่สำคัญที่สุด แม้แต่พระบรมโพธิสัตว์สละทรัพย์ อวัยวะ และชีวิต นับครั้งไม่ถ้วนเพื่อจะมาเรียนวิชาที่สำคัญที่สุด มาเรียนวิชาหยุดกับนิ่ง

หยุดกับนิ่งเป็นวิชาที่พญามารกลัว ซึ่งจะพ้นจากความทุกข์ทรมานของชีวิตด้วยหยุดกับนิ่ง จะประสบความสุขความสำเร็จในชีวิตก็ด้วยหยุดกับนิ่ง จะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ก็ด้วยหยุดกับนิ่ง จะไปสู้รบปรบมือกับพญามารก็ด้วยหยุดกับนิ่ง

ความไม่รู้อันใดหมดไปจากใจด้วยหยุดกับนิ่ง ความรู้อันใดที่สว่างไสวด้วยหยุดกับนิ่ง ดังนั้น..หยุดกับนิ่ง คือสิ่งที่สำคัญที่สุด

Do you know that you are learning the most important knowledge in life, which is about stopping the mind and keeping it still? Stopping and being still is the most important task for everyone. When your mind stops and is still, it will take an accelerating journey within. Stopping and being still is the most important knowledge. Even the *Bodhisattva* sacrificed his wealth, organs, and life countless times to learn the most important knowledge about stopping and being still.

Stopping and being still is the knowledge that Mara fears. We can escape from the cycle of suffering by stopping and being still. To be happy and successful in life, one needs to stop the mind and keep it still. The Lord Buddha and Arahants became enlightened by stopping and being still. To fight Mara, you have to stop and be still.

Ignorance will vanish from the mind through stopping and being still. Knowledge is illuminated by stopping and being still. So, stopping and being still is the most important.



วันออกพรรษา  
ออกพรรษา ๒๕๕๗

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กัตถุญชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๗ ณ วิทยาลัยเทคโนโลยีปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

พญามารดึงใจของเราให้ออกไปอยู่ภายนอกตัว ตรึงใจเข้าไปติดในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ธรรมารมณ์ โดยผ่านทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ซึ่งอายตนะภายในภายนอกของเรา ถูกดึงออกไปอย่างนั้น แล้วเวลาและอารมณ์ก็ถูกนำไปใช้กับสิ่งที่ไม่ได้เป็นสาระแก่นสารของชีวิต

ดังนั้น..เราจึงต้องดึงใจเอากลับมาอยู่กับเนื้อกับตัว เพื่อให้เข้าไปถึงพระธรรมกายภายใน ซึ่งเราต้องตั้งใจฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง แต่ก็ยากตอนแรก คือ เราต้องนำใจเอากลับมาอยู่กับเนื้อกับตัว เพราะใจเตลิดเปิดเปิงกระเจิงกันไปตั้งนานแล้ว แต่คำว่า “ยาก” ในที่นี้ไม่ใช่ “ยากมาก” หรือ “ยากจนทำไม่ได้” ซึ่งก็อยู่ในระดับที่ยากไม่มาก ยากพอสู้ แล้วก็ง่ายพอดี แต่เราต้องมีความเพียร มีความขยัน มีสติ สบาย สม่่าเสมอ แล้วก็หมั่นสังเกตว่า “เราทำได้ถูกต้องหลักวิชาไหม ถูกวิธีหรือไม่”

เพราะฉะนั้น..ให้มีสติเอาใจมาอยู่กับเนื้อกับตัว ดึงใจกลับมาสู่ที่ตั้งให้ได้อย่างสบาย สม่่าเสมอและต่อเนื่อง อย่าให้ขาดจังหวะ ขาดช่วง ในการฝึกใจให้หยุดให้นิ่ง ถ้าทำได้อย่างนี้ ก็จะสมความปรารถนาทันทุกคน

Mara draws our minds outside our bodies, attaching them to images, sounds, smells, tastes, touches, and mental states through the eyes, ears, noses, tongues, bodies, and minds. Then, our time is spent on things that are not the essence of life.

Therefore, we must bring our minds back to the bodies to attain the Dhammakaya within. We must focus on training the minds to stop and be still. It will be difficult at first since our minds are accustomed to being outside. The word “difficult” here is not “very difficult” or “impossible to do.” We must have perseverance, diligence, consciousness, comfort, and consistency. Then, we need to observe whether “we do it right or not, based on the principles of meditation.”

Therefore, be mindful by bringing your mind back to its original position comfortably, consistently, and continuously. Do not break the rhythm in training your mind to stop and be still. If you can do this, your wish will be fulfilled.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

สิ่งที่ช่วยเกื้อหนุนในการเข้าถึงวิชชาธรรมกาย..นอกจากความตั้งใจจริงที่จะเรียนรู้วิชชาธรรมกายแล้ว ในชีวิตประจำวัน..เราจะต้องทำใจให้ปลอดโปร่ง ว่างเปล่า ไม่ยึดมั่นถือมั่นกับอะไรทั้งสิ้น แล้วก็รักษากาย วาจา ใจของเราให้บริสุทธิ์อยู่ตลอดเวลา

ถ้ากาย วาจา ใจของเราบริสุทธิ์..เมื่อถึงคราวปฏิบัติธรรมก็จะทำให้เราสามารถเข้าถึงธรรมะภายในได้อย่างง่าย ๆ และให้หมั่นเตือนตัวเองอยู่เสมอว่า “สิ่งใดก็ตามที่จะทำให้ใจของเราเศร้าหมองขุ่นมัว...ก็พึงละเว้นสิ่งนั้น”

ทั้งหมดนี้จะเป็นประดุกัลยาณมิตรที่คอยประคับประคองใจของเราให้เข้าไปสู่ภายใน และไม่หลุดจากกลางของกลาง

Apart from a strong determination, what would help in attaining Vija Dhammakaya is keeping our minds clear, empty, and not clinging to anything at all in our daily lives and keeping our actions through body, speech, and mind pure all the time.

As our actions through body, speech, and mind are pure, we will be able to attain the Dhamma within easily when we meditate. Keep reminding ourselves all the time that “we should refrain from anything that would make our minds sad and gloomy.”

All these things are like supporting friends who help lead our minds to the inner journey, not falling out of the centers of our bodies.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

ปฏิบัติธรรมให้มีความสุขเป็นพื้นฐาน ให้กายสบายใจสบาย อย่าทิ้งหลักการนี้ ถ้า  
กายสบายใจสบาย ก็ง่ายขึ้นทีเดียว นี่แหละสำคัญที่สุดคือหยุดนิ่ง

ใจหยุดเป็นสิ่งที่สำคัญในชีวิตสังสารวัฏ เราเกิดมาก็เพื่อการนี้ หยุดได้ก็หลุดได้ หลุดพ้น  
จากความทุกข์ทรมานของชีวิต เข้าถึงความสุข เข้าถึงวิชา ชนะทุกสิ่งได้ ชนะพญามารได้ ด้วย  
หยุดกับนิ่งเพียงอย่างเดียว

Happiness is the basis for meditation. Keep your body and mind comfortable  
during meditation. Do not forget this principle. When the body and mind feel comfortable,  
meditation becomes easy. The most important thing is to stop the mind from wandering  
and keep it still.

Stopping and stilling the mind is an important mission of human beings in the  
Samsara (cycle of rebirth). We were born for this purpose. If we can stop and still the  
mind, we will be liberated from suffering, attain true happiness and Vija Dhammakaya,  
and conquer everything, including Mara.



วัดพระธรรมกาย  
วัดบ่อวินัย ๔

พ. ภูษิต ชุตติวงศ์ ๒๕๖๕

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

นั่งสบายอย่างสบาย ๆ จึงเห็นดวง ให้เริ่มต้นจากจุดสบายก่อน แม้ว่าตำแหน่งตรงนั้นจะยังไม่ได้อยู่ศูนย์กลางกาย ให้เริ่มจากตรงนั้นไปก่อน ให้เริ่มจากจุดสบายที่เราชอบรับ เดี่ยวความสบายจะเริ่มเอง แค่นั่งนิ่ง ๆ นุ่ม ๆ นาน ๆ เดี่ยวความสบายจะมาติดเราเอง ซึ่งแต่ก่อนเราจะติดความสบาย

ความสบายมีเสน่ห์คือจะดึงดูดความชัดมา ความชัดจะดึงดูดการเห็นมา เห็นความสว่าง เห็นสภาวะธรรมภายใน จากสสารมืดเป็นสสารสว่าง

ให้สั่งสมความนิ่งไปเรื่อย ๆ เหมือนการสะสมทรัพย์ภายใน ทรัพย์ของอริยะ สะสมทรัพย์ไปเรื่อย ๆ ดวงก็เกิดขึ้นเป็นดวงสว่างภายใน

While practicing meditation, you should sit comfortably, and you will see the Sphere within. Start from a comfortable point to rest the mind first. Although that position may not yet be the center of your body, just start from there first. It should be a point where you feel satisfied. Later, comfort will come by itself. Just let the mind be still and gentle continually. The comfort will come and stay.

Comfort will attract clarity. Clarity will attract visibility of brightness and the state of Dhamma within, turning darkness to brightness.

Let us continually accumulate the stillness of the mind as if accumulating noble wealth within. At one point, a bright sphere will appear within.



วัดพระธรรมกาย  
วัดบึงพระลานชัย ๔

พ.ศ. ๒๕๖๕

ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

เวลานั่งธรรมะ..อย่าไปตั้งใจมาก ให้นั่งอย่างสบาย ๆ และมีความสุขไปก่อน เพราะเมื่อ  
กายสบายและใจสบายแล้ว เดี่ยวก็จะเห็นธรรมะภายในเอง

เราจะมีความสุขได้ก็ต่อเมื่อไม่คิดอะไร แต่ถ้าหากจะคิด..ก็ต้องคิดแค่เรื่องดวง องค์พระ  
หรือมหาปูชนียาจารย์ แล้วก็คิดอย่างมีความสุข สบาย ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ใจของเราไปคิดใน  
เรื่องอื่น

โดยให้นึกอย่างเพลิน ๆ แบบพักผ่อน เพื่อที่กายของเราจะได้สบายและใจจะได้ไม่ตึง  
เพราะเส้นทางนี้เป็นเส้นทางแห่งความสุข

When we meditate, do not do it with much effort. Just sit comfortably and be  
happy first. When the body and mind are comfortable, we will soon see the Dhamma  
within naturally.

We can only be happy when we do not think about anything. If you want to think,  
you must only think about the crystal sphere, the Buddha image, or the Great Master with  
a happy and comfortable feeling to prevent your mind from thinking about other things.

Think of the images relaxingly in order to make your body feel comfortable and  
your mind feel relaxed as this is the happiness path.



ทบทวนบุญธรรมยาตรา กตัญญูบูชามหาปูชนียาจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ณ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

ความนิ่ง มีความสำคัญต่อความชัดของดวงภายใน ซึ่งจะเห็นดวงชัดได้ ต้องใสใจ เพราะดวงต้องการให้ใสใจ ต้องใสใจในดวงอย่างเดียว “ดวง” ชอบใจที่หยุด ที่นิ่ง อย่างอื่นไม่ชอบ ถ้าใจไม่หยุดก็ไม่ชอบ ถ้าใจหยุดคือชอบใจ ถ้าไม่หยุดก็ไม่ชอบใจ ถ้าใจหยุดใจจะชอบอยู่ตรงกลาง อย่างอื่นไม่เอา ที่ไม่เอาก็เพราะไม่ชอบ

ถ้าได้ติดใจ คือ เอาดวงกับใจมารวมกัน จึงเรียกว่า “ติดใจ” แต่ถ้าดวงไปทาง ใจไปทาง ก็ไม่ติดใจ “ถ้าใจติดดวง ดวงก็ติดใจ”

“กาวใจ” ที่จะทำให้ดวงติดใจ หรือ ทำซ้ำ ๆ เรียกว่า “ภาวิตา พหุลีกตา” เพราะตอกตะปู ที่เดียวไม่ลง หรือลงแต่ไม่มิด ต้องตอกถี่ ๆ อย่างสบาย

กาวใจ คือ หยุดสนธิ หยุดสนธิติดกลาง เมื่อใจกับดวงติดกัน ความสุขความบริสุทธิ์ก็เกิดขึ้นอย่างพรึ่บพรู ถ้าดวงไปทาง ใจไปทาง ก็ไม่มีความสุข ความสุขเกิดจากกายกับใจมารวมกัน “มัตตสามัคคี” จึงเกิดขึ้น

Stillness is important in attaining the clarity of the Dhamma sphere within. To see the Dhamma sphere clearly, you must be continuously attentive to it because the “Dhamma sphere” requires full attention. The favorable condition for the sphere to appear is based on the stillness of the mind, nothing else. A wandering mind incurs an unfavorable state for the appearance of the Dhamma sphere. When the mind stops, it is favorable for the Dhamma sphere to appear at the center of the body, not anywhere else.

Uniting the inner Dhamma sphere with the mind is like “gluing it to the mind.” If the sphere and the mind go in different directions, there is no unity. “If the mind is always with the sphere, the sphere will be glued to the mind.”

“To glue the inner Dhamma sphere to the mind,” you must do it often, again and again, which is called “*bhavita bahulikata*” in Pali. It is like hammering a nail. One cannot finish in one hit; one has to do it several times.

Gluing the inner Dhamma sphere to the mind means the mind completely stops and stays still at the center of the body. When the mind and the Dhamma sphere are united as one, happiness and purity will come. If they go different ways, happiness will not result. Happiness will occur when the body and the mind are united. Then, “Unison of the Noble Eightfold Path” will follow.

ฐานที่ ๑ ปากช่องจมูก } หญิงชาย  
ชายขวา

ฐานที่ ๒ เพลาตา } หญิงชาย  
ชายขวา

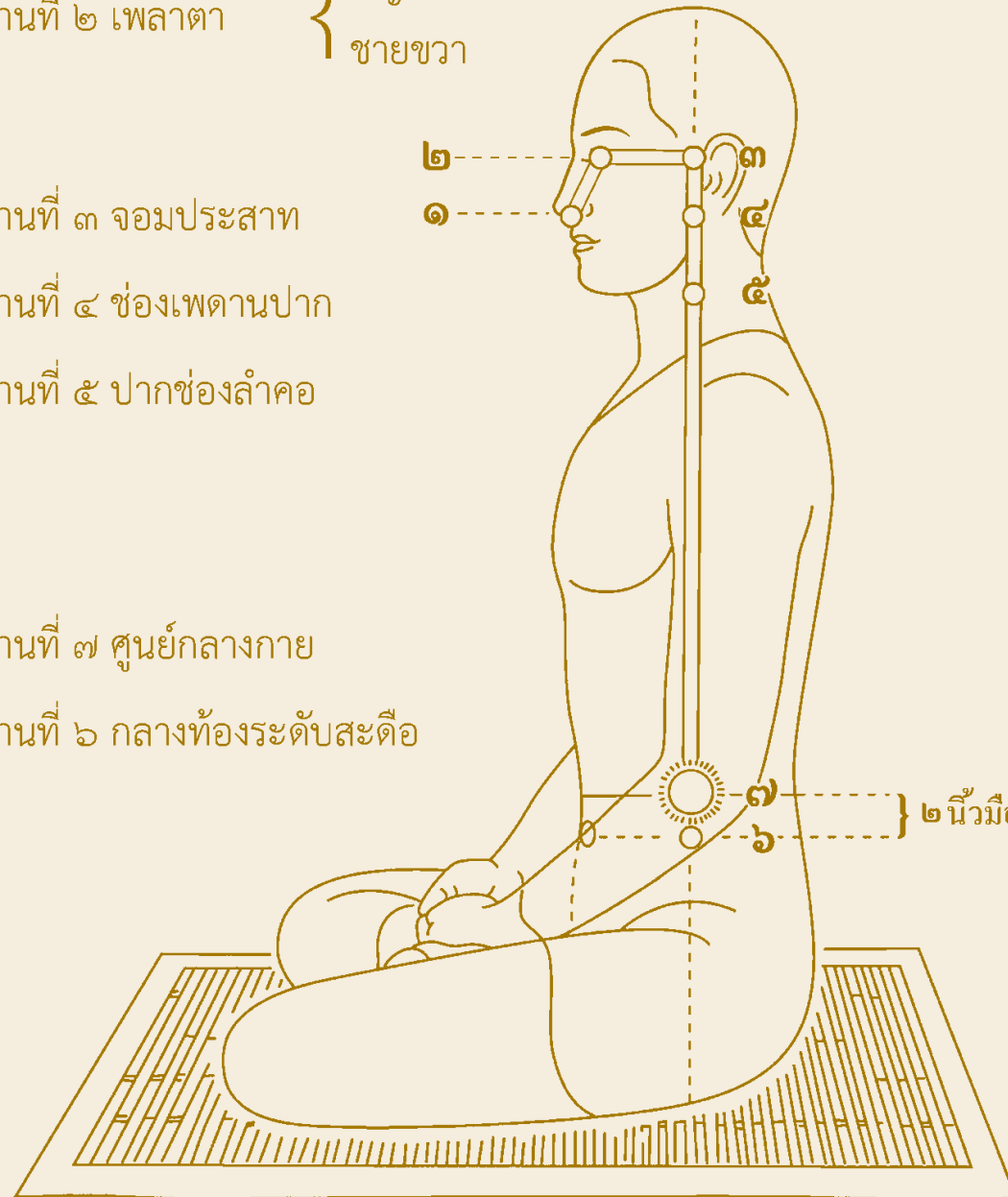
ฐานที่ ๓ จอมประสาท

ฐานที่ ๔ ช่องเพดานปาก

ฐานที่ ๕ ปากช่องลำคอ

ฐานที่ ๗ ศูนย์กลางกาย

ฐานที่ ๖ กลางท้องระดับสะดือ



ภาพแสดงทางเดินของใจทั้ง ๗ ฐาน

## เจ้าภาพกิตติมศักดิ์

หลวงพ่อมุขมชโย น้อมบูชาธรรมโดย

คุณจินตนา-ธีโอเตอร์ เรียร์ไมเยอร์ พร้อมครอบครัว & ญาติมิตร

พระมหาณัฐชัย วรังกุโล และคณะญาติมิตร

พระสรวุจน์ กวีทนต์ และครอบครัวแก้วทัต

คุณนราภรณ์ ฐานะโชติพันธ์

คุณสรพศักดิ์-ไพแพรว-ทพญ.ดร.กุลธิดา รักษ์ศีลพันธ์

บริษัท ควินโปรดักส์ จำกัด

## เจ้าภาพอุปถัมภ์

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระวชิรภิกขุโสภณ และภิกษุสามเณรวัดบ้านขุน

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย คุณโชคชัย วลีตวรังกูร

พระวิเทศภาวนาจารย์ สมบุญ สมมาบุญโย

พระพลศักดิ์ จานสกโก, กองการแปลและสื่อธรรมะ, กลุ่มสืบสานตะวันธรรม และคณะญาติมิตร

พระวรชัย วรชโย และทีม ADVCC

คุณวงศกฤต กระจ่างสนธิ และจุดออกกรตลาดพลู

คุณอภิพัทธ์ ฐานอริยบุญศิริ

พ.ต.ท.วิจักขณ์ หงส์เจริญ,คุณจารีพร ชูโต

พญ.สุนทร-พญ.ลัดดาวัลย์ ฮ้อเผ่าพันธ์

สพ.ญ.ดรุณี, ดร.โรลฟ-ตีทเตอร์, ลาลิน เนเกเล่, ลีริน มีน่า มาร์ติน โซเฟีย ไวส์ฮาร์

บริษัท คริสตอล ซอฟท์ จำกัด(มหาชน),สมควร-ขวัญฤดี-พัชรินทร์

LALIN KOEHLER

## เจ้าภาพกองทุน

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) พระผู้ปราบมาร

มหาปูชนียาจารย์

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระกล้าธรรม โชติสิปปโป อุดมคณานันทนา

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระครูโกศลสุตากร วัดเมืองคง ศรีสะเกษ

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระครูใบฎีกาวิสุทธิ ธมมสุทโธ วัดแม่สนาม

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระครูใบฎีกาอรอด สุจิตโต ศูนย์อบรมเยาวชนนครปฐม

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระครูปลัดทวี พุทธิหมเทโว

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระครูปลัดธนฤทธิ์ คุณิทธิโก อุดมคณานันทน์น้ำฝาง

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระครูวาปีวรมานิต วัดห้วยตองลัก

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระครูวิมลสุขวัฒน์ วัดกิ้วลม

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระครูสุวรรณมงคลโลภาส วัดทวีพูลรังสรรค์

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระครูอนุกุลสุวรรณประดิษฐ์ อุดมคณานันทน์ชุมพร

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระมหา.ดร.ชัชวาลย์ โอภาโส ป.ธ.๙ ศูนย์ปฏิบัติธรรมศรีสะเกษ

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระมหาสุพล สุพล ป.ธ.๙ ดร. อุดมคณานนุตราณี

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระมหาธีระชัย ธีชชโย เอกชัย-ฉัตรพร-วรวงษ์-วรรณพร อัครชัยโสภณ

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระมหาสุริยัน อากาศโร และครอบครัวแสงแก้ว

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระมหาอรุณพล กุลสิทโธ และคณะญาติมิตร

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระจรัสศักดิ์ จิตรตโน ศูนย์ปฏิบัติธรรมนครนายก

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระชาญจิตร ญาณยุตโต ศูนย์ปฏิบัติธรรมลำปาง

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระเชิด กนตปัญโญ ศูนย์ปฏิบัติธรรมแก้วมงคล

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระดร.ธีรพัฒน์ กุลธีโร สนง.ประสานงานศูนย์ส่งเสริมศีลธรรม

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระดินดาว ปุณณกนฺโต ศูนย์ปฏิบัติธรรม และอบรมเยาวชนเมืองยะลา

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระทวี อาจารย์ภาทโท ศูนย์อบรมเยาวชนตาพระยา

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระธนธรณ์ ภาทวิโส ศูนย์อบรมเยาวชนแม่แตง

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระธีรวัจน์ ญาณธีโร อุดมคณานันทน์ห้วยเม็ก

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระพงษ์สิทธิ์ ปสุตธมฺโม

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระภัทรพล ขนฺติโก วัดทุ่งเจริญธรรม

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระภัทรวุฒิ เดชภาทโท และครอบครัวอัครบุญเลิศยศ

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระภาณุมาศ ปชฺโชโต ศูนย์อบรมเยาวชนพระนครศรีอยุธยา

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระยั้งรงค์ ธมฺมทินโน, ผู้มีพระคุณ และคณะญาติมิตรทุกท่าน

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระวิศรุต สุวิมล ศูนย์ปฏิบัติธรรมแก้วโก-ลก

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระวีระ วีธมฺโม ศูนย์ปฏิบัติธรรมแก้วตะวันแก้ว มุกดาหาร

มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระศรายุทธ จันทปาโมชโช รุดงคสถานแก่นตะวัน  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระสถาปัตย์ สุรพนโธ ศูนย์ส่งเสริมศีลธรรมจังหวัดสิงห์บุรี  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระสมใจ อธิพิพโธ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสระบุรี  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระสมุห์อภิชาติ อภินนโธ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสุราษฎร์ธานี  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระสุกฤษฏ์ ปิยวาทีโก  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระสุทธพจน์ อนนตชโย ศูนย์ปฏิบัติธรรมวิหารแดง สระบุรี  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระสุรศักดิ์ สุรสกโก รุดงคสถานประจวบคีรีขันธ์  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระอนุชา ทานิสโร รุดงคสถานสุราษฎร์ธานี  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระอโนทัย สุทธิพล รุดงคสถานปราจีนบุรี  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระอรรถชาติ อุดกชาติ ศูนย์อบรมเยาวชนอุดรดิตถ์  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระอุดมศักดิ์ จารุสโก ศูนย์ปฏิบัติธรรมพัทลุง  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย ศูนย์รุดงคสถานทรงธรรมกำแพงเพชร  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย ศูนย์ปฏิบัติธรรมนานาชาติปาย  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย ศูนย์อบรมเยาวชนดอยแม่กัลลสาณะ  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย คุณจิราพร-คุณจุมพล ไสตรโยม  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย คุณชญาณิศ วงษ์ศิริ  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย คุณชนะชัย วลิตวรางค์กูร  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย คุณนภาพร วลิตวรางค์กูร  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย คุณปวีศรี ปวีรสโร รุดงคสถานแก้วโนนแดง  
 มหาปุชฌ์นียาจารย์ บูชาธรรมโดย คุณสมเกียรติ วลิตวรางค์กูร-อริยา แซ่हांน  
 หลวงพ่ออัมมชโย บูชาธรรมโดย คุณชาวลิต สติรวาณิช  
 หลวงพ่ออัมมชโย บูชาธรรมโดย คุณสุจิตรา บุญคุ้ม และหมู่ญาติ  
 พระครูโกศลสุตากร (สมชาย กุลสโม)  
 พระครูญาณประยุต เจ้าอาวาสวัดเขาตะแบก จ.ชลบุรี  
 พระครูปลัดพันธุ์นิติ นิตพนโธ, สมัคร-สัมป่อย-ศิริพร-โกมุท-ชโลธร คงเทศ  
 พระครูวรญาณวิเทศ พิพัฒนพร กิตติสุโก  
 พระครูสมุห์ณรงค์ ทนตจิตโต  
 พระมหาชีพ ตบสีโล, พระมหาจิตวัฒน์ จิตตวิโส  
 พระมหาชุตีชัย วุทธิชโย  
 พระมหานักรบ ขนตมโน  
 พระมหาปริยัติ จิตมโน, คุณเครือวัลย์ สแวกเกอร์, คุณจิราภา วงศ์ศิริธร  
 พระมหาพรหมพินิจ โกวิทธมฺโม, ครอบครั้ววิชาการกุล-ไวศยาร์ท และญาติมิตร  
 พระมหาพัสกร สีลคุตโต และญาติธรรม  
 พระมหาพิทยาธร วิจิตตชโย

พระมหาเมกข์ ธีรชโย, ทพญ.นฤมล พิสุทธิมาน และญาติมิตร  
 พระมหาวิทัศน์ สทฐาพหุโล และครอบครัวรัตนเลิศนาวิ  
 พระมหาวีรพงษ์ สงขวโล, พระจิรโชติ อุดกโชโต, คุณปราณี-จุไรรัตน์ สังข์วงษ์, ชูศักดิ์ อุบลบาน  
 พระมหาศรายุทธ ธมฺมินโธ  
 พระมหาศิริ สิริสาโร  
 พระมหาสมชาย สดตสิทโธ  
 พระมหาสมศรี ยติสุโร  
 พระมหาสาธิต สมจาโร  
 พระมหาสุทธิชัย สุทธิชโย  
 พระมหาโสพล สุพล  
 พระมหาอภิรักษ์ ยโสโร และญาติมิตร  
 พระกมล สุหุโช  
 พระกฤตยะ สิทธิมโน และญาติมิตร  
 พระกฤษณ์ กายจนชโย และครอบครัวบุญโต  
 พระกองร้อยเนื่อนาบุญ  
 พระการุณ การุณโก  
 พระจิรศักดิ์ เตชสโก, ครอบครั้วการตี, ครอบครั้วแสงงาม  
 พระจิระศักดิ์ จรณสมฺปนโน  
 พระชัยณรงค์ เอกคุคจิตโต  
 พระชัยยง อุดกชโย, คุณแสงตะวัน ปิ่นแก้ว และคณะญาติมิตร  
 พระชาญชัย ปิยธมฺโม  
 พระชาติ อีสรรคุโค  
 พระชาวี วโสโร และครอบครัววักรวงศ์เกษม  
 พระชิตชัย อาสโก  
 พระชูเกียรติ ภาทโก บูชาธรรมโดย ณ์ัฐพัชร-ภัทรวรินทร์-ชูชีพ-ณ์ัฐวัฒน์-ปิยนุช วิชาภาภรณ์  
 พระณภฎ ผาสโก  
 พระณรงค์ชัย จานชโย, พระนพดล คุณโชโต, พระอดุล คุณนโร, คุณเยวภา-อากาศพันธ์ โชติมน  
 พระณ์ัฐวัฒน์ อินทวิโร  
 พระณ์ัฐวุฒิ วุฑฒินนโธ และญาติมิตร  
 พระทวิวัฒน์ ชุตินฺธโร และครอบครัว ศิริแก้วนพคุณ  
 พระทวิศักดิ์ จานารโ  
 พระไทยแลนด์ กิตติเมโธ  
 พระธนพล กิตติวิโร  
 พระธรรณิศา จารุวิโส

พระธีรพล อธิโพล  
พระนครินทร์ อินททกโก  
พระนิพนธ์ พงษ์นมนต์  
พระบรรชา ขานพโล และทุกชีวิต  
พระบุญเยี่ยม ปาสาทิโก, ตฤณพรพรหม-ทิพยรัตน์ ตำนานวัน  
พระประทีป ปทีโป  
พระประสิทธิ์ อนุชโคณ  
พระปลัดบริบูรณ์ ธมฺมวิฑูโช  
พระพงศ์เมธา วราจาโร  
พระภาค รวินโดณ และครอบครัวดวงสร้อยทอง  
พระภูมिवัฒย์ พลทศโต, อาม่ากุลพรรณิ สิ้นพนมรัตน์, พ่อพงศ์ไชย-แม่ประอรรัตน์ เอื้อประเสริฐ  
พระมานิต อธิธิชโย (รอดพิมพ์)  
พระเรืองศักดิ์ เตชวโร และกลุ่มแก้วพุทธจักร  
พระวรายศ ยสวโร  
พระวรากร ชุตติยุดโต  
พระวัชรวีร์ อธิภาโณ, โยเก่า  
พระวิศกดิ์ ธมฺมสิริโก และครอบครัวชิวหรัตน์  
พระศุภกรณ์ สุภรตโน  
พระสมยศ ปณณโย  
พระสลิต อาชฌมชโย  
พระสันติ ภิรสนโต  
พระสิทธิพร สุทฺธมานโส  
พระสุทธิพงษ์ สุทฺธวิโส  
พระสุเทพ รตนภาโณ  
พระสุธี โกวิท  
พระสุพจน์ จตตมโล  
พระสุวัฒน์ กิตติรัตนโน, คุณสุจรรยา-วรุตม์-วิศรา เพชรภิรัชต์  
พระเสกสันติ อธิธโน  
พระอดิเทพ ธมฺมนาโณ  
พระอรธกร ภาทฺธมฺโม  
พระอรธพล ธมฺมโสภโณ  
พระอาทิตย์ อธิฑูโณ  
พระอำนาจ วีรธมฺโม และญาติมิตร  
พระอำนาจ เหมวิโส, ไผ่เจ็ง แซ่ไคว, สมบุญ-นิภาพร สงตระกูลศักดิ์

พระอิศเรศ อิสสโร  
พระอุดม ยติสโร  
พระโอภาส ปณณาโณ  
พระภิกษุ รุ่นที่ ๑๗ สำเร็จวิชา โดย คุณเสาวนีย์ รัฐสมบุญ  
พระภิกษุ รุ่นที่ ๒๗ เพชรน้ำเอก  
พระเจ้าหน้าที-อาสาสมัคร กองรักษาบรรยากาศ  
กลุ่มบุญบรรเจิด  
กลุ่มรักบุญใจใส ใจสบาย  
กลุ่มสัมมา อระระหัง  
กองแก้วภูธร ๔  
กองบุญแก้วสารพัดนึก  
ครอบครัวทองมาลัย  
ครอบครัวโจจน์รุ่งเรือง  
คณะกัลย ชนะแต่เช้า คลับแฮัส  
คุณกชวรรณ-สุชญา สุตชาญชัยกุล, ชลิต ศิริรักษ์  
คุณกรณ์-ไกร ชำนิวิภัยพงศ์, ชนิตา พงศ์สงวนสิน  
คุณกรรณิการ์ เทววิชชุลดา  
คุณกฤษณ์ เหล่าศิริพงศ์  
คุณกันตา-วินัส กันโสภณ และครอบครัว  
คุณกาญจนา ศรีสวัสดิ์  
คุณกานต์รวี ชมพูนุชชานินทร์  
คุณกิมเข็ง แซ่เฮ้ง, วาสนา ครุมนต์ตรี  
คุณเกรียงชัย-อุบลรัตน์ รัตนาสิน และครอบครัว  
คุณเกวลิน-รวินทร์ ชมพูนุชชานินทร์  
คุณเกียรติชัย-ดร.เพ็ญจันทร์-ชวิน ล้อจักรชัย  
คุณจ้วยอิม แซ่ซึ้ง และลูกหลานเหลน-ญาติมิตร  
คุณจันทน์ แซ่ตั้ง, อังคนีย์ สัมปชัญญกุล  
คุณจาร์วัฒน์ พูลทรัพย์  
คุณฉัตรอุบล เจียบโตชิน  
คุณชฎารัตน์-MAAORU MAYUAKARI KATO-วิศรา เบญจจินดา  
คุณชลอ-คุณมาลี ชวนะพงศ์  
คุณชวลิต-วิศรา-วิศ เนียมสุวรรณ, นฤมล สุภพรพสุพัฒน์  
คุณชัชวาลย์-นันทพร-ไศจรัตน์-ชุตีรัตน์-วิรัชญา ฉัตรศรีสัมฤทธิ์, อนวัช ตั้งสิริโอภาส, อุกฤษฏ์, โดมาธีรวัช  
คุณชัยวัตร ช่อเกตุ

คุณชินพงศ์ ศรีนิล  
 คุณชูเกียรติ-จันทร์เพ็ญ-กรกมล ลิขิตวรรณวุฒิ, อัญชลี-ชวกร-เกรียงศักดิ์ ศรีเงินวง  
 คุณแข็ง แซ่ลิ้ม, เม้งจ้วน แซ่ใจ้ว, เสริมศรี, สุนย์พั้งศ์ สมปอง พรหมวิชัย  
 คุณเชษฐา จิรา  
 คุณโชคทวี ศรีสมัย  
 คุณโชติวิทย์ วรสุวรรณรักษ์ และปวีธา แก้ววิมลรัตน์  
 คุณฉัตรรัตน์-Werner Paassen  
 คุณณัฐารินทร์ และครอบครัวเรื่องวุฒิสานนท์  
 คุณตรีย คงรัตนานนท์  
 คุณตฤณ ทัศนธีระนันท์  
 คุณเตี้ยอำนวย-แม่บุญลือ-ไกรสร-จิตาภา-วงศกานต์-วีรกร อินทพิบูลย์  
 คุณทวีชัย บุญมาก  
 คุณทวีชัย-สิริมน-สิริมา-สรวิศ-สุบุษบา ชัยสุวรรณ  
 คุณทิพวรรณ และครอบครัววัชรภักกุล  
 คุณเทวินทร์-มยุรี-ธรัตน์ เหลืองอ่อน  
 คุณธนกร ไศกิจันท์  
 คุณธัญนุช อินทรตุล  
 คุณธราทิพย์ วิเตียรณี, สุกานดา มุณีเพชรรัตน์  
 คุณนพดล-สุมีนา สรหงษ์, อัมพร-ณัฐพร ทองอารมณ์  
 คุณนภาพร ดิลกกุลยากุล  
 คุณนัฐกานต์ โพอุทัย  
 คุณนัยนา เกษมธนาสิน  
 คุณนาฎยา หนุบ้านยาง  
 คุณนิชาภา นิ่มสันต์เจริญ  
 คุณนิพาพร-พรนิภา เจริญวิเศษศิลป์  
 คุณนิภา อังธารรักษ์  
 คุณนิภาวรรณ สุวิมลธีระบุตร  
 คุณนิยม-สมใจ-กฤษดา-นัชกาญจน์ เฮงบำรุง  
 คุณบรรจบ-ลัดดา เตชาพิสุทธ์ และครอบครัว  
 คุณบั้งอร-อัจฉรา รัต่าง  
 คุณบุปผา สวัสดิ์  
 คุณประสิทธิ์-วรกมล จิเวศพงศ์, นพกฤษฎ์ รุจิชาติอภิกิตต์  
 คุณปรีฉัตร ลากพิทักษ์พงษ์  
 คุณปรีณภา สอนศรี

คุณพ่อประดิษฐ-มนิเรี มากรุ่งแจ้ง, ชิวปอ-วงษา-ชาญ-บงกช สรณาคมน์  
 คุณพนมพร ช่างผาสุก  
 คุณพนัส ยิ่งแจ่มศิริ  
 คุณพรพรรณ และครอบครัวชิตญา  
 คุณพรทิพย์ เจียมบุญศรี พร้อมครอบครัว  
 คุณพ่อทองเขียว แซ่เล่า-คุณแม่ชอยเจียม แซ่อวง-คุณสุชญา เอกวิทยานุรักษ์  
 คุณพ่อลี้ห้วยเอี่ยม-แม่ไต้วชิชก-อรุณรัตน์ ลีวิริยะเลิศ-บรรพบุรุษ  
 คุณพ่อศิริ เทพมาตย์  
 คุณพ่อเลื่อง-แม่เน่งเยาว์-จุ่ม พรหมพิชัย, เจษฎา-พิสิทธิ์ วงศ์ธีรพฤษ-จอมกฤษฎี ภูตีสุภักสิทธิ์  
 คุณพัชรินทร์ พิธรากร  
 คุณพิชาญ-เยาวเรศ-สุทธิธรรม วนิชยางกูรานนท์  
 คุณพิมพ์ภักช-พัชรวัฒน์ วีระกิตต์ธนะกร  
 คุณฟิลิป, คุณราตรี นั้วรัชของน์  
 คุณภัทรภร โลสงค์  
 คุณภัทรภรณ์ วิชัยบุญ  
 คุณภัทริน สรวารี และครอบครัว  
 คุณภูวกฤต จิระสุข  
 คุณมนตรา วิจารณ์ และครอบครัวญาติมิตร  
 คุณมานิดา โชติวิเศษ  
 คุณแม่ชอน-อรนุช สุภาพรณวดี  
 คุณแม่หุ่ย-พ่อมนต์ศักดิ์-สุจิต พันธุ์วิริรัตน์, ม่ายี่ แซ่เห่ง่า, หัวหน้าชั้นวินิช-นร.อนุบาลทั่วโลก  
 คุณยายไซ คำแก้ว  
 คุณยุพิน สุชีไพศาลเจริญ  
 คุณรานี-ฐิรวัฒนา-มาร์เซลล่า บุณนาค  
 คุณฤดี ดวงคำ  
 คุณฤดีวรรณ ช่างผาสุก  
 คุณลัดดา-ศกลรัตน์ ศรีวะโลสกุล  
 คุณวรรณชัช-วรรณวนิช เสถียรธรรมณี  
 คุณวัญญา วรณโชติกุล-นนทโชติ ธนวนิชพัฒน์ และคณะญาติมิตร  
 คุณวิศรา พรธนนรักษ์  
 คุณวัลย์ลักษณ์ อมรัตน์อ่ารง  
 คุณวิชชวิน หงส์ประภัศร  
 คุณวิทยา บุญเลิศเกิดไกร  
 คุณวิธาน-วีรวรรณ เสถียรธรรมณี

คุณวิวัฒน์-กัลยา-อภิสิทธิ์-อภิญา-ทิพย์วรรณ-กฤษณ์ อัครวานิช  
คุณวุฒิกัญจน์ จันท์เผือก  
คุณเวชยันต์-คุณประกายมาศ เฮงสุวนิช  
คุณศรีจันทร์-ประภาวศรี-ปัทมณีสร์ ไต้ธงชัย  
คุณศุภวรรณ-พาทีนี้ พลาดีสัย  
คุณสกลชัย-นิดา-นินาท-ณกมล อดุลยานนท์  
คุณสถาพร-จิราพร และครอบครัวมัทธโนดมกุล  
คุณสมชาย-ขวัญใจ จงวัฒน์ผล และครอบครัว  
คุณสมชาย-บุปผา-ภคมน สุรกิจติดำรง  
คุณสมชาย-สมหมาย-สมประสงค์ สมสงวน  
คุณสมชาย-สุภารัตน์ อธิชนากร  
คุณสมพงษ์-นิตยา-อภิรดี ดันติวานิชยสุข  
คุณสมพงษ์-อรุณ-เมษา-ธวัชชัย-ยุพารัตน์ จันท์เดช  
คุณสมพิศ นิ่มนวล  
คุณสมยศ-สมใจ วัฒนผลิน  
คุณสรัญญา ดิลกกุลยากุล  
คุณสาวิตรี มีชัย พร้อมครอบครัว และญาติมิตร  
คุณสำเริง-ชินภรณ์-ธัญภรณ์ บุญเกษม, ธนภรณ์-พงศ์ปณต เขียมมโน, สมจิตร ตรีวุธ  
คุณสุกัญญา ทองมาลัย  
คุณสุธรรม-สมพักตร์-ธนสิทธิ์-สุพิชญา ปั้นประเสริฐ, สรินรัตน์ ศุขะบุตร  
คุณสุนีย์-สุยอัน-สุเพียงพิสด์ แซ่ตัน  
คุณสุรดา สุวัชรานนท์  
คุณสุรัตน์-เล็กเจิง-อุไรวรรณ กิจสัมพันธ์วงศ์  
คุณสุรัตน์-อรทัย แสงสุระธรรม  
คุณสุรางค์รัตน์ โรจน์ทินกร  
คุณสุริยา ดิลกกุลยากุล  
คุณสุริย์ พุกเจริญ-คุณสุภาพ จินวารกุล  
คุณสุวีรัตน์ พลอยหาญการ  
คุณสุวรรณา วีรภาพธรรมกุล  
คุณเสถียร ชมภูศรี  
คุณเสาวณีย์ ยลาภูพานนท์  
คุณเสาวรส ปัทมะกลางกุล  
คุณอนุรุจน์-วนิดา-อานนท์-ชานนท์ เจษฎารวมผาสุข-ลิ่ง แซ่ฉั่ว-บั๊กฮั่ว แซ่จิ่ง-ตลอด สาลีวงศ์  
คุณอมรา เสริมสุข

คุณอัศวิน-ดาล ทราน  
คุณอังสุมา-สุพิชญา-โมนา อัญญาโชติ  
คุณอัฐรัฐ-ธันชนันท์-วรพล พรหมกลีกร  
คุณอัมพร สุวรรณเจริญ  
คุณอาภัสราจรัส วิวัฒน์พรธนา  
คุณอุษณี ทมะกุล  
คุณอุษณีย์-ธนกร-ไพบูลย์ อุ่นเรือน  
ผศ.ดร.สุวัฒน์ อธิชนากร  
ดร.ธกฤต-สรัลพร-อนงค์ลักษณ์ เจนจิวัฒนกุล พร้อมครอบครัว  
ดร.ธนกฤต-อภิชา-ทัตชญา วรธนัชชากุล และครอบครัว  
ดร.บุริม-พญ.วาริณี โอทกานนท์  
ดร.สมศักดิ์-สุชาดา-น้ำผึ้ง ศรีสมบุญ  
ดร.สุขุมาล-ดร.ณัฐพันธ์ กิตติสิน และครอบครัว  
น.อ.(พิเศษ)พ.ญ.สุพัชรา สิทธิราชา  
นพ.บุญธนีสร-สรีระเพ็ญ-ดร.พพร โอทกานนท์  
นพ.สนั่น-ศศิธร นิมมานเสรี และครอบครัว  
นพ.สูงชัย อังธารารักษ์  
พ.ต.อ.สุเทพ-พญ.ชิง-คุณธรรมรัช-คุณภัทราวิษฐ์ ไพบูลย์ผล  
พญ.ศิวาลัย ธนภัทร  
พันเอก นพ.ธราพงษ์ ดวงคำ  
ร.ต.จारीก-คุณเบญญาภา มารยาตร์  
ศ.นพ.ปริญญา-อุษณา สากิยลักษณ์  
บริษัท ชัยสุวรรณวิสต์ จำกัด  
บริษัท เจคเชียร์ เทคโนโลยี จำกัด  
บุคลากรรุ่นที่ ๒๒ Twenty Two Unity  
บุคลากรรุ่นที่ ๒๗ ชาติสำเร็จ เพชรอัจฉรรย์  
แผนกเพชรสว่าง กองรักษาบรรยากาศ  
ศูนย์กัลยาณมิตรบางพลี นครหลวง ๖  
ห้างบิ๊กโปรเครื่องมือช่างสุพรรณบุรี  
อาสาสมัครแผนกรักษาระเบียบ  
VEN.Yanuttamo and family

# กราบอนุโมทนาบุญทุกท่าน

ผู้ที่มีส่วนสำคัญยิ่ง ทำให้หนังสือ

ยิ่งหยุดยั้ง...ยิ่งดีงไม่หยุด เล่ม ๔

เสวีจบริบูรณ์

พระครูสมุห์สนิทวงศ์ วุฑฺฒิวโร

พระประทีป ปทีโป

พระมหาอภิรักษ์ ยโสธโร

พระมหาณัฐชัย วรังกุโล

พระมหาทศพร ปุณฺณงุโร

พระไพศาล อคฺคธมฺโม

พระกฤตภาพ จิตฺตสํวโร

อุบาสิกาวราลี กองงาม

คุณสมปอง พรหมวิชัย

คุณพรณี ไชยธีรภาพร

คุณสุชาดา ทองมาลัย

คุณพิณรัตน์ จตุรกุลมรกต

สำนักสื่อสารองค์กร วัดพระธรรมกาย

กองรับบริจาค

ที่มงาน [www.dmc.tv](http://www.dmc.tv)

ที่มงาน [www.kalyanamitra.org](http://www.kalyanamitra.org)

Line ID : @ข่าวบุญใสใจสว่าง

Line ID : @ใจ...หยุด ๒๔ น.